

ΔΑΦΝΗ

Περιοδική έκδοση του ιστορικού μαθηματικού ερασιεπιστημονικού συλλόγου Δαφνών Χίου, Έτος 2^ο - Φύλλον 4^ο - Έτος 1991-92 - Ιανουάριος 2001

CHIOS - DAFNIONAS - EGLISE ST. PANTALEIMON.

Σημείωση: Ο ερασιεπιστημονικός σύλλογος Δαφνών Χίου

ΔΑΦΝΗ

Περιοδική έκδοση του
ομώνυμου Πολιτιστικού
Συλλόγου Δαφνών Χίου.

*

Υπεύθυνο στο νόμο, το
Διοικητικό Συμβούλιο.

*

Υπεύθυνος έκδοσης, σύνταξη,
σελιδοποίηση, εκτύπωση και
επικοινωνία,

Βαγγέλης Ρουφάκης
Δαφνώνας Χίος 82100
(0271) 78-353

E-MAIL:

VROUFAK@OTENET.GR

*

Ευχαριστούμε όλους όσους
συνεργάστηκαν για την
γραφή, εκτύπωση και διανομή
αυτού του φύλλου.

*

Εξώφυλλο:

Εσωτερικό Ιερού Ναού Αγίου
Παντελεήμονα Δαφνών, 1957
Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη

*

Οπισθόφυλλο:

Άποψη του Δαφνών, 1935
Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη

*

Διαβάζετε!!!

Το διάβασμα σας
βοηθάει...

...κα βάλετε τα γυαλιά
στους άλλους...

Εργατικός Δείπνος

Στον πρωτομάστορα του λόγου
Γιώργη Δημητόπου

Έκοψε το γωμί μικρά κομμάτια
όπως τ' αντίδωρο και τ' ακουμπούσε
σ' άσπρη πιατέλα με τυρί, ρέζκα, ντομάτα
και ούζο σε χοντρά ρηχά ποτήρια
η θεια μου να κεράσει τους εργάτες
στο 'λιόγερμα που 'ρχόταν οι μαστόροι.

Τότε πουρλάκια σμήνη πεταρίζαν
απ' το ληζόλογο κλειστό σοφό της στόμα.
Ζωνιάνευε ο πατέρας της κι η μάνα
(ο μάστορας ο άξιος κι η δουλεύτρα)
γινόταν νια, τη φώτιζε το χέλιο
καλοσυνάτη κάθιζε κοντά τους, στο πεζούλι.

Είχαν τα χέρια αλευρωμένα απ' τον ασβέστι
και τα πουκάμισα ξεθωριασμένα από το κάμα.
Είχαν τα μάτια φωτεινά-του θέρους άστρα
και οι φλέβες του λαιμού μοιάζανε ρίζες
του πλάτανου που σκάζει από το χώμα
όλη της δύναμής του την αντράδα.

Είχε η καρδιά τους μια γερμένη στάμνα
ξέχειρη καθαρό νερό που κεραποδούσε
στα λόγια τους τ' απλά, τα μωχωμένα
που δρόσιζαν την πλάση τη φρυγμένη.

Αλώνι πέτρινο, ψηλό, γύρω μου δέναν
μικρό παιδί να κάθεται σιμά τους
και να τσιμπολοζώ-ζύπνιο σπουργίτι
σπυρί-σπυρί το λόγο τους, σαν στάρι.

Κώστας Αμπανούδης

ΔΑΦΝΗ

Ευχαριστούμε θερμά

Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας, που δέχτηκε ομόφωνα η έκδοση αυτού του φύλλου να γίνει σε διπλάσια αντίτυπα λόγω των εκδηλώσεων «Δαφνώνας 2000» και να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου από το ταμείο του Συλλόγου. Επίσης τους Χαράλαμπο Μυρώνη, Μαίρη και Ματθαίο Μυρώνη, Παντελή Καλλιαγκά και την Αδελφότητα Δαφνουσίων Αττικής που συνέβαλαν με διάφορα ποσά στην ενίσχυση της προσπάθειάς μας.

Ευχόμαστε και άλλοι να μιμηθούν το παράδειγμά τους και το περιοδικό μας να συνεχίσει απρόσκοπτα την κυκλοφορία του χωρίς οικονομικά προβλήματα.

ΔΑΦΝΩΝΑΣ 2000

Από τους Συλλόγους των Δαφνουσίων της Χίου, Αττικής και Αμερικής

Ιστορικό

Από τις αρχές του περασμένου χρόνου έγιναν συζητήσεις μεταξύ των Συλλόγων του Δαφνώνα για τη διοργάνωση εορταστικών εκδηλώσεων το φετινό καλοκαίρι για τη νέα χιλιετία.

Κατόπιν ορίστηκε δωδεκαμελής Οργανωτική Επιτροπή με τέσσερα μέλη από τον Μορφωτικό Εκπολιτιστικό Σύλλογο ΔΑΦΝΗ του Δαφνώνα, τέσσερα από την Αδελφότητα Δαφνουσίων Αττικής και τέσσερα από τον Σύλλογο Δαφνουσίων Αμερικής. Στις εκδηλώσεις συμμετέχουν επίσης ο Π. Ο. ΔΑΦΝΗ, η Νεολαία Δαφνουσίων Αμερικής και φυσικά το περιοδικό μας.

Από τότε με αλληπάλληλες συνεδριάσεις καταρτίστηκε πρόγραμμα, ορίστηκαν επιτροπές και άρχισε σκληρή δουλειά.

Πρόβες για τα θεατρικά και τα χορευτικά, προετοιμασία και εκτύπωση έντυπου υλικού και διαφόρων αναμνηστικών (που θα πωλούνται σε ειδικό περίπτερο σε όλη την διάρκεια των εκδηλώσεων) συγκέντρωση παλαιών αντικειμένων, κεντημάτων και φωτογραφιών, για την έκθεση, προετοιμασία των πανηγυριών και τόσα άλλα.

Ευχόμαστε οι κόποι όλων να αμειφθούν και η επιτυχία να είναι ανάλογη.

Το πρόγραμμα

Δευτέρα 24 Ιουλίου η επίσημη έναρξη των εκδηλώσεων και κατόπιν συναυλία με γνωστούς καλλιτέχνες.

Τετάρτη 26 Ιουλίου ο μέγας εσπερινός του Αγ. Παντελεήμονα.

Πέμπτη 27 Ιουλίου η θεία λειτουργία και το βράδυ το πανηγύρι που συνήθως κρατάει μέχρι το πρωί και συγκεντρώνει πάνω από χίλια άτομα.

Παρασκευή 28 Ιουλίου δεύτερη μέρα του πανηγυριού.

Κυριακή 30 Ιουλίου ημερήσια εκδρομή εντός Χίου.

Δευτέρα 31 Ιουλίου παιδική βραδιά. Παρουσίαση από παιδιά του έργου «Ειρήνη» του Αριστοφάνη, αθλοπαιδιές και παραδοσιακοί χοροί.

Τετάρτη 2 Αυγούστου η μεγάλη θεατρική παράσταση «Φωνάζει ο κλέφτης» του Δ. Ψαθά.

Παρασκευή 4 Αυγούστου έκθεση παλαιών αντικειμένων του χωριού, ειδών λαϊκής τέχνης και παλαιάς φωτογραφίας και ομιλία της Δρ Φιλ. Μαρίας-Ελευθερίας Γιατράκου με θέμα: «Ο αρμονικός άνθρωπος». Κατόπιν θα προσφερθούν φαγητά και ποτά για όλους σε ανοικτό μπουφέ.

Σαββάτο 5 και Κυριακή 6 Αυγούστου στο Σωτήρα, κλείσιμο των εορταστικών εκδηλώσεων.

Πρόσκληση

Στους φίλους του Δαφνώνα, του Περιοδικού μας και σε κάθε άνθρωπο που αγαπά τον πολιτισμό.

Η Επιτροπή «Δαφνώνας 2000» και το Περιοδικό «Δάφνη» στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων του χωριού μας για τη νέα χιλιετία, διοργανώνουν ομιλία με την Δρ Φιλολογίας Μαρία-Ελευθερία Γιατράκου την Παρασκευή 4η Αυγούστου και ώρα 20:30 στην αυλή του σχολείου του Δαφνώνα, με θέμα,

«Ο ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ».

Επίσης από νωρίς το απόγευμα θα λειτουργεί έκθεση με παλαιά αντικείμενα, είδη λαϊκής τέχνης και παλιές φωτογραφίες, που έχουν σχέση με τον Δαφνώνα και τη Χίο μιας άρλης εποχής.

Μετά την ομιλία θα προσφερθούν ποτά και παραδοσιακά νησιώσιμα φαγητά σε ανοικτό μπουφέ.

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη

ΤΟΣΟ ΓΑΛΑΖΙΟ

Στη Φρόσω Γούλα-Φρεζούλη

Χριστέ μου, αυτά τα βράχια,
εσύ τα ζωγράφισες;
Σ' αυτά τα κάτασπρα εκκλησάκια,
που θέλγεις να κατοικείς,
έχω την άδεια να 'ρθω να σ' ασπαστώ;

Τόσο γαλάζιο, που το βρίσκεις Κύριε;
Τόσο στη θάλασσα, τόσο στον ουρανό
και σου περίσσεψε
γι' αυτά τα ανθρώπινα μάτια,
γεμάτα καλοσύνη...

Χριστέ μου, του αρχιπέλαγου οι άνεμοι,
που φυσούν στα μαλλιά σου,
χτενίζουν τα αισθήματα της ψυχής μας
και σα να 'ναι τρεχαντήρια,
τα σπρώχνουν στην αθανασία.

«Είπα να πο...»

Γεώργη Διλιμπόη

ΚΑΡΑΒΙ ΜΟΥ

Τον θαλασσί τον δρόμο σαν θα πάρεις,
καράβι μου.
Σαν θα σηκώσεις άγκυρα για κείνο
το λιμάνι το νησιώτικο.
Σαν θ' ανταμώνεις τους τραγουδιστάδες,
στο Αιγαιοπέλαγο.
Σαν θα σφυρίζεις «χαιρετώ» στ' άσπρα
μαντήλια.
Σαν θα μυρίσεις λεμονιά, σχίνο και
σιδερόπετρα...
Μείνε εκεί καράβι μου κι άλλο μην
ταξιδέψεις.

«Κινάθισμα»

Άγγελος Ερατεινός

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον Πρόεδρο, το Διοικητικό Συμβούλιο και τα μέλη του Μορφωτικού Συνδέσμου Βαρβασίου Βιβλιοθήκη ο «ΦΑΡΟΣ», για την μεγάλη τιμητική διάκριση, (έπαινο Ακαδημίας Αθηνών 1999) που επάξια κατέκτησαν ως επιβράβευση της πολυετούς προσφοράς τους στην ιστορία, την παράδοση και τον πολιτισμό, θερμά συγχαρητήρια.

Ευχές για κουράγιο, συνέχεια και πολλή νέες διακρίσεις.

Για τον Μορφωτικό Εκπολιτιστικό Σύλλογο Δαφνώννα Χίου και το περιοδικό «Δάφνη»,

Βαγγέλης Ρουφάκης

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ Ο ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΣ

Την 27ην Ιουλίου όλος ο χριστιανικός κόσμος τιμά και στεφανώνει με ύμνους και ωδές πνευματικές τον Ιαματικό και Ανάργυρο Παντελεήμονα. Υπήρξεν ο Άγιος και παραμένει, πρότυπο εναρέτου βίου και ιεραποστολικής δράσεως, παράδειγμα ομολογητού και υπερασπιστού της ορθοδόξου πίστεως.

Η ευσεβής μητέρα του Ευβούλη φύτεψε στην ψυχή του το σπόρο το χριστιανικό και αργότερα ο μετέπειτα Μεγαλομάρτυς Ερμόλαος τον βαπτίζει και τελειώνει τις ιατρικές σπουδές του.

Προσφέρει δωρεάν τις υπηρεσίες του και το ιαματικό χάρισμά του προσελκύει και τον ειδολολάτρη πατέρα του στο Χριστό όταν ο Άγιος εθεράπευσε ένα τυφλό παιδί.

Η δράσις του όμως τράβηξε την προσοχή του αυτοκράτορος Διοκλητιανού ο οποίος καθυπέβαλε τον Άγιο σε πολλά μαρτύρια, αλλά Εκείνος διετήρησεν άσβεστη τη φλόγα της αγάπης του προς τον Χριστό και τον άνθρωπο και με τη δύναμη του Θεού έμεινε ακλόνητος έως η τίμια κεφαλή Του απεκόπη από το σώμα και ω του θαύματος έτρεξε αντί αίμα, γάλα προς θαυμασμόν όλων.

Τιμώντας αδελφοί μου Αυτόν τον θαυματουργόν Άγιον και λέγοντες το Αθλοφόρε Άγιε και Ιαματικέ Παντελεήμων, ας παρακαλέσωμεν τον Πανάγαθον Θεόν όπως δια πρεσβειών του Αγίου αγαπήσωμεν τον Θεόν Πατέρα το Άγιο θέλημά Του, την νηστεία, την ελεημοσύνη, την προσευχή, ως και κάθε αρετή και όλως ας βλέπωμεν πάνω από το προσωπικό μας συμφέρον, το συμφέρον των πολλών των εν Χριστώ αδελφών μας, έως ότου οι πάντες καταντήσωμεν εις άνδρα τέλειον εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού. Αμήν.

✝ Οικονόμος Παντελεήμων Καλεώδης,
εφημέριος Ι. Ναού Αγίου Παντελεήμονος Δαφνώνος

Η τρελή φαρόβαρκα

Στις ψαροταβέρνες του μικρού χωριού την διηγούνται ακόμη οι ψαράδες την σπαρταριστή ιστορία τους. Κύλησαν από τότε τριάντα χρόνια κι όμως ζει φρέσκια μέσα στα αλμυρά τους χείλια, εύθυμη και πικρή.

Είχε κινήσει για ψάρεμα, κοντά στο Βενέτικο· το ψαροκάικο με τις πέντε του λαμπόβαρκες στο κατόπι. Ήτανε γύρω στις επτά το βράδυ, όταν άρχισαν να φουντάρουν τις γκαζόλαμπες.

Είχανε στρώσει ήσυχα το κολατσιό τους και κουβέντιαζαν, όταν είδαν την άκριανή, φουνταρισμένη βάρκα του μαστρο - Δημήτρη να κινείται μόνη της κι εκείνον όρθιο μέσα της να σταυροκοπιέται τρομαγμένος, να πιάνεται από τον πάγκο της βάρκας του, να βλαστημάει και να προσεύχεται μέσα στα χείλη του και πάνω του να βαραίνει το μούχρωμα και όλο ν' απομακρύνεται παράξενα από τις βάρκες των συντρόφων του, δίχως να ξέρει το γιατί και πώς.

Οι άλλοι γέλασαν στην αρχή νευρικά, μετά άρχισαν να φοβούνται. Αγέρας δεν φυσούσε, το σκοινί της βάρκας πού κρατούσε την άγκυρα διακρινόταν γερό και οι δικές τους βάρκες συνέχιζαν να μένουν ακίνητες, σαν μικρό κοπαδάκι αρνιά πού βλέπουν τον λύκο τον αόρατο, να απομακρύνει από κοντά τους την άμνάδα δίχως λαλιά.

Ή βάρκα έτρεχε με δέκα μίλλια τώρα, δίχως βουή καμμιά, παραδομένη στη μοίρα της προς τα Κάτω Φανά, με έναν μουδιασμένο και άλαλο βαρκάρη ριγμένο στα σωθικά της, ανίσχυρο κι' ακίνητο.

Ήχος μηχανής δεν ακούγονταν κι ή νύχτα ή καλοκαιριάτικη έβαφε τα πάντα άφэгγαρα.

Το καίκι έβαλε μπρος τη μηχανή κι άρχισε να κυνηγά τη βαρκούλα τους και, πράγμα μυστήριο, δεν μπορούσε να τη φτάσει!

Όταν μετά από ώρα άρχισε να την πλησιάζει, η βάρκα έκαμε μια ανοικτή στροφή και άρχισε να κατευθύνεται επάνω στο καίκι... Πανικόβλητο το πλήρωμα άρχισε να ουρλιάζει στον αόρατο τιμονιέρη της βάρκας, να

φονάζει το μαστρο - Δημήτρη και να χειρονομεί από ένστικτο, δίνοντας παραγγέλματα και φοβέρες.

Ή βάρκα πέρασε ξυστά από το καίκι, έκανε άλλες δυο - τρεις στροφές, ένα ξέφρενο τίναγμα σαν να κτυπήθηκε από θεόρατο κύμα και σταμάτησε καταμεσίς του πελάγου.

Τρέξαν κοντά της σαν ονειροπαρμένοι, πήραν στα χέρια τον καημένο τον μαστρο - Δημήτρη, κι άρχισαν να σηκώνουν την άγκυρα. Άλλο μυστήριο τους περίμενε κι εδώ. Ή άγκυρα ασήκωτη, δεμένη λες από χαλκά γρανιτένιου βυθού.

Βαλαν το σκοινί στο βίτζι του καϊκιού κι άρχισαν να βιράρουν ιδρωμένοι και φουντωμένοι από κούραση, περιέργεια και φόβο...

-Α ρε τ' άτιμο! Φώναξαν με μια φωνή.

Ένα τεράστιο δελφίни άρχισε να γυαλίζει στην άκρη της άγκυρας. Είχε σκάσει το φτωχό στην τόση θαλασσοδρομία.

Ή ουρά του, δεμένη ακόμη κόμπος πάνω στην άγκυρα της βάρκας.

Πήγε να παίξει το καημένο και πιάστηκε με τσακιστή θηλειά, και στην προσπάθεια να ξεφύγει έδωσε όλη τη δύναμη του στην ξέφρενη πορεία κάμνοντας και τον ανίδεο βαρκάρη, ω μοίρα, δελφινοκίνητο.

Κώστας Αμπανούδης

(Από το βιβλίο του Φιλοτεχνικού τεύκος 3, καλοκαίρι 1980)

Θύελλα

Μαύρα τα βουνά, καταχνιά τα θάφτει.
θύελλα περνά, και βροντά κι αστράφτει.

Άνεμος φυσά, ή καλύβα τρίζει,
ό γιалός λυσσά, κυματεί κι αφρίζει.

Γλάρος πού πετά για φαγί γυρεύει.
Βάρκα στ' ανοικτά, ναύτης κινδυνεύει.

Αχ! παρακαλώ, κάμε. Πλάστη, χάρη!
Σώσε τον καλό, το φτωχό βαρκάρη!
"Άπαντα"

Γ. Βιζυηνού

Πανηγύρια του Καλοκαιριού

Του Βαγγέλη Ρουφάκη

Στο χωριό μας κι αλλού

Το καλοκαίρι, η εποχή των διακοπών και της διασκέδασης, είναι γεμάτο από γιορτές θρησκευτικές και το χωριό μας που στην ευρύτερη περιοχή του έχει διάσπαρτα πολλά εξωκλήσια, δεν έχανε την ευκαιρία (ειδικά παλιότερα), για γλέντι και μια μικρή ανάπαυλα απ' τη σκληρή δουλειά του χωραφιού, που η ζέστη την έκανε σκληρότερη.

Σήμερα, που η διασκέδαση είναι πιο προσιτή και τα μικρά πανηγύρια ξεχάστηκαν, ενώ τα μεγαλύτερα που έμειναν δεν είναι πια τα ίδια (δεν ξέρω αν είναι καλύτερα ή χειρότερα), αξίζει νομίζω τον κόπο να κάνουμε μια μικρή αναδρομή σ' αυτά, καθώς και σε άλλα, παγκιακού ενδιαφέροντος, που οι χωριανοί μας επισκεπτόταν για προσευχή ή για γλέντι, στον αιώνα που πριν λίγο μας άφησε...

Καλοκαίρι 1984. Η νομάρχης Χίου Αλέκα Μαρκογιαννάκη στους Αγ. Αποστόλους

Πρώτο πανηγύρι του καλοκαιριού στο χωριό μας, των Αγίων Αποστόλων Παφουλίδας, στις 29 Ιουνίου. Στο μετόχι αυτό της Νέας Μονής οι πολλοί ιερομόναχοι και μοναχοί (που πολλοί απ' αυτούς

Δαφνούσοι προσκυνητές στους Αγίους Αναργύρους Θυμιανών. Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη

ήταν καλλίφωνοι) έδιναν ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια στις ιερές ακολουθίες.

Επίσης τα εύρωστα πορτοφόλια των ρασοφόρων και των συγγενών τους, (κτηματιών όντων) συνέβαλλαν στο να έχει παρόμοια μεγαλοπρέπεια και το γλέντι που ακολουθούσε.

Πολλοί οι προσκυνητές και συνδαιτυμόνες απ' τα άλλα χωριά, ιδιαίτερα από τις Καρυές.

Εσωτερικό του ναού Αγίων Αναργύρων στα Θυμιανά
Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη

Την πρώτη Ιουλίου, γιορτή των Αγίων Αναργύρων οι χωριανοί μας πήγαιναν στα Θυμιανά για να προσευχηθούν και όχι να γλεντήσουν αφού η απόσταση και τα οικονομικά δεν το επέτρεπαν.

Οι ιαματικές όμως ιδιότητες των Αγίων, προσέλκυαν τους πιστούς που με γαϊδουράκια και μουλάρια και πολλοί με τα πόδια έτρεχαν να ζητήσουν ίαση ή προστασία (πρόληψη) απ' τις πολλές αρρώστιες που

Η Αγία Μαρίνα στο Βερβεράτο του '50

17 Ιουλίου της Αγίας Μαρίνας. Γιορτάζουν οι ιστορικές ενορίες στην πόλη της Χίου, του Εγκρεμού και του Καλοπλύτη. Αλλά η Αγία Μαρίνα του Βερβεράτου, ήταν η «δικιά» μας. Σ' Αυτήν κάναμε το σταυρό μας κάθε πρωί όταν το λεωφορείο περνούσε μπροστά στην πόρτα Της πριν γίνει ο έξω δρόμος (μέσα της δεκαετίας του '50) και μετά, βλέποντας τον τρούλο και το καμπαναριό.

Δαφνούσοι στο Πανηγύρι της Αγίας Μαρίνας Βερβεράτου το 1960

Από την παραμονή στον εσπερινό και τη μέρα της γιορτής, πολλοί Δαφνούσοι κατέβαιναν με τα πόδια για προσκύνημα, αλλά το βράδυ στο γλέντι όλοι σχεδόν οι νέοι και πολλοί μεγαλύτεροι, γέμιζαν στην κυριολεξία τα τραπέζια και το χορό και...καλό ξημέρωμα.

20 Ιουλίου του Προφήτη Ηλία, με πανηγύρια στο Βροντάδο, του Γρου και στο ξωκλήσι πάνω απ' το χωριό μας, που τη γιορτή του Προφήτη έκαναν οι κάτοικοι του Άγιου Γιώργη και της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα οι χωριανοί μας. Ως που το πείσμα κι η αντιπαράθεση έφεραν τον διχασμό. Οι Δαφνούσοι έφυγαν και έκτισαν δικιά τους εκκλησία στην άλλη κορφή του βουνού, που γιορτάζει στις 6 Αυγούστου τη Μεταμόρφωση του Χριστού...

Δαφνούσοι με τα ζώα και περπατώντας, φτάνουν στην Αγία Μαρκέλλα. Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη, 1950

22 Ιουλίου της Αγίας Μαρκέλλας. Ποιος Χιώτης δεν έχει πάει να προσκυνήσει στον τόπο που η Αγία μαρτύρησε, ποιος δεν έχει απολαύσει τη μαγεία του

Δαφνούσοι με τον Παπά στο «Αγίασμα»
Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη, 1950

τοπίου, το «δέσιμο» των άγριων βράχων με τη θαυμάσια αμμουδερή παραλία που καταλήγει στην κοιλάδα του ποταμού και ποιος δεν έχει δει εκείνο το μοναδικό ηλιοβασίλεμα που σε φέρνει ανάμεσα σε γη και ουρανό;

Στην παραλία της Αγίας Μαρκέλλας
Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη, 1950

Οι χωριανοί μας δεν αποτελούσαν εξαίρεση. Παρά τη μεγάλη απόσταση που μας χωρίζει απ' το προσκύνημα, από πολύ παλιά με τα μουλάρια και

Οι «πραματευτές» στην Αγία Μαρκέλλα
Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη, 1950

πολλοί που το είχαν «τάμα» με τα πόδια, ταξίδευαν όλη τη νύκτα για ν' αποφύγουν τον καύσωνα της μέρας.

Αργότερα με το λεωφορείο, τα μηχανάκια στις δεκαετίες 1960-1970 και σήμερα με το αυτοκίνητό τους οι πιο πολλοί συνεχίζουν την ετήσια επίσκεψη στη χάρη Της.

Κι είναι συγκινητικό να βλέπεις στο δρόμο εκατοντάδες νέους που άλλοι επειδή το έταξαν κι άλλοι αναζητώντας την περιπέτεια, πηγαиноέρχονται με τα πόδια αναβιώνοντας την παράδοση.

Η Αγ. Άννα γιορτάζει στις 25 Ιουλίου στην Καμπέλα, στο Ζυφιά, μα και στο Μαραδόβουνο, που περνούσαμε τα χρόνια εκείνα πηγαίνοντας στη Χώρα ποδαρόδρομο για το μεροκάματο και σαν είχαμε καιρό ανάβαμε καμιά φορά το καντήλι.

26 Ιουλίου της Αγίας Πασρασκευής του Ζυφιά, του Χαλκειούς, του Καστέλου, της βόρειας Χίου κι αλλού, πρόδρομος της δικιάς μας μεγάλης γιορτής, του μεγάλου πανηγυριού του Αγ. Παντελεήμονα, που πολλές φορές ήταν η αρχή της διασκέδασης των νέων του χωριού μας, και κράταγε μερικές μέρες.

Από την περιφορά της θαυματουργής εικόνας του Αγίου Παντελεήμονα Δαφνώνα, 1984

27 Ιουλίου του Αγίου Παντελεήμονα που τιμάται ιδιαίτερα στο δήμο Καμποχώρων. Το Βασιλειώνικο, ο Άγιος Γιώργης, και το χωριό μας ο Δαφνώνας τον έχουν Πολιούχο, Προστάτη και Γιατρό τους.

Πολλές μέρες πριν άρχιζαν οι ετοιμασίες στο Δαφνώνα του τότε...

Ασβέστομα των σπιτιών που ήταν παλιά τα πιο πολλά, μα πεντακάθαρα τέτοιες μέρες, περίμεναν τους «μουσαφίρηδες» χωριανούς και μη. Το λουλάκι κι η ώχρα ανακατεμένα στον ασβέστη έδιναν το δικό τους «χρώμα» στα δωμάτια, τις πεζούλες, τις αυλές.

Γλυκά και μαγειρέματα τις τελευταίες μέρες σε όλα τα σπίτια του χωριού γιατί κάθε οικογένεια είχε τουλάχιστο έναν Παντελή. Τα «πρωτόβαλτα» και τα «καλά» έτοιμα απ' το πρωί της παραμονής.

Η εκκλησία έτοιμη από μέρες με γυαλισμένα τα μανουάλια και τους πολυελαίους (που τότε άναβαν με λάδι όπως φαίνεται στη φωτογραφία του εξωφύλλου) και στολισμένη με λουλούδια και βασιλικούς.

Έξω από την εκκλησία του Αγ. Παντελεήμονα Δαφνώνα 27-7- 1959. Διακρίνεται το καμπαναριό, το γεφύρι της Εκκλησίας, το φιλιατρό και το ράντζο του μάρμπα Γιάννη απ' το Λιθί

Οι καφετζήδες επίσης είχαν την ανάλογη προετοιμασία για το τριήμερο (τότε) γλέντι στην πλατεία, ή στο παλιό ελαιοτριβείο του Κουτσοουράδη κι αργότερα, μόνιμα πια μέχρι και σήμερα στην αυλή του σχολείου.

Από νωρίς την παραμονή έφταναν ένας-ένας οι μικροπωλητές με τιςπραμάτειες τους και κάποιοι άλλοι ερχόταν το ξημέρωμα.

Κι όταν οι καμπάνες άρχιζαν να κτυπούν πανηγυρικά τον Εσπερινό και τα σπουργίτια έφευγαν κοπάδια απ' το κυπαρίσσι και το φιλιατρό της εκκλησιάς και τα γύρω δέντρα, η καρδιά μας πήγαινε να σπάσει.

«Ως εμεγαλύνθη τα έργα Σου Κύριε...» διάβαζε βιαστικά με τη χαρακτηριστική της φωνή η Αννίτσα η καλογριά για να συνεχίσει το «Κύριε εκέκραξα» ο μάρμπα-Μιχάλης ο Μαμούνας (Καμάνης) με τον Νίκο τον Καλαργυρό, τον ψάλτη απ' τον Άγιο Γιώργη που νέος ήρθε τότε στο χωριό μας και σήμερα παππούς πια, συνεχίζει να ψάλλει στο Λάγκαστερ της Πενσυλβάνιας στην Αμερική.

Μετά τον εσπερινό, πολλοί νέοι πήγαιναν στο πανηγύρι του Ζυφιά για... προθέρμανση. Αυτές τις μέρες το έριχναν έξω.

Την επομένη ξυπνούσαμε πρωί, μόνοι μας (μήπως είχαμε κοιμηθεί όλη τη νύχτα;) και είμαστε έτοιμοι πριν απ' τους γονείς μας, ανυπόμονοι να τρέξουμε όσο

Από το πανηγύρι του Αγ. Παντελεήμονα Δαφνώνα, 1959

γινόταν γρηγορότερα στην εκκλησία, όχι βέβαια για να προλάβουμε τον όρθο, μα για να χαζέψουμε έστω και για λίγο ως που να 'ρθουν οι γονείς τιςπραμάτειες, τις λιχουδιές και τα παιχνίδια που ήταν απλωμένα γύρω απ' αυτήν. Και τα παιδικά μας μάτια γούρλωναν βλέποντας τόσο πολλά πράγματα που μόνο σε τέτοιες γιορτές μπορούσαν να δουν.

Θυμάμαι (λες κι είναι τώρα) τον παχουλό κύριο απ' το Νεχώρι, με τα πράσινα ντουλαπάκια-πάγκο, γεμάτα μπακλαβάδες, τρίγωνα, ζαχαρωτά και τόσα άλλα και δίπλα τον μπάρμπα-Γιάννη απ' το Λιθί που άπλωνε τιςπραμάτειες του πάνω σ' ένα ράντζο για να φαίνονται καλύτερα. Σφυρίχτρες, καραμούζες, αυτοκινητάκια, καθρεφτάκια, χτενάκια, κουκλάκια και τι δεν είχε.

Απέναντι ο μπάρμπα-Γιάννης η Αμερική (έτσι τον ήξεραν όλοι και όχι Στουπάκη που ήταν το επώνυμό του) με το «βαρελάκι» του γεμάτο χειροποίητο παγωτό και το απαράμιλλο χιούμορ του.

Ο μπάρμπα-Γιάννης η Αμερική

-Κλαίτε παιδάκια, κλαίτε (παρότρυνε τα παιδιά να κλάψουν για να τους αγοράσουν οι γονείς τους παγωτό). Και συνέχιζε με το αλληγορικό τραγουδάκι που τραγουδούσε με το χαρακτηριστικό του τρόπο.

-Είναι κρύο μπουζί

και γλυκό σαν το καρπούζι.

Που το τρων οι παντρεμένες,

χήρες κι αρραβωνιασμένες...

Και σταματούσε για λίγο το τραγούδι για να σκαλίσει τη φωτιά στη φουφού που έψηνε σουβλάκια, μια που με την ευκαιρία του πανηγυριού είχε κάνει «επέκταση εργασιών».

Ο μπάρμπα-Μάρκος ο Χαβιάρας με το παστέλι και τα ζαχαρωτά της φόρμας (Κοκόρια, σιδηροδρόμους, φλογέρες, σταυρούς κ. α.) δεν είχε μόνιμη θέση, μα με μια κούτα παστέλι στο ένα χέρι κι έναν τενεκέ ζαχαρωτά στο άλλο, γυρνούσε συνέχεια ανάμεσα στον κόσμο διαλαλώντας το «εμπόρευμα»...

Οι γονείς με κατανόηση μας έπαιρναν απ' το χέρι για να μπούμε όλοι μαζί στην εκκλησία, υποσχόμενοι την «αγορά της ημέρας» όταν θα βγαίναμε.

Τι ομορφιά κι εκεί! Η καθαριότητα, η λάμψη του

Ο μπάρμπα-Μάρκος Χαβιάρας (μέση) με φίλους

γυαλισμένου μπρούτζου προκαλούσε το βλέμμα.

Το στεφάνι γύρω απ' την εικόνα του Αγίου (φτιαγμένο από πρασινάδες και λουλούδια που τα κορίτσια μάζευαν γυρνώντας το χωριό), οι δεκάδες βασιλικοί που άλλοι κρεμόταν απ' τους πολυελαίους κι άλλοι ταιριασμένοι μπροστά στο τέμπλο, το μοσχολίβανο και τα κεριά που καιγόταν άφθονα, έδιναν μια περίεργη μυρωδιά.

Κι οι παπάδες, οι πολλοί παπάδες, ο διάκος και πολλές φορές ο δεσπότης, έδιναν τέτοια μεγαλοπρέπεια στην ακολουθία, που ακόμα κι εμείς τα παιδιά που το μυαλό μας ήταν έξω, περιμέναμε υπομονετικά να τελειώσει, παρακαλώντας (όπως μας συμβούλευαν οι γονείς μας) τον Άγιο να μας χαρίζει υγεία. Περιττό να σας περιγράψω τι γινόταν αφού τέλειωνε η εκκλησία και η περιφορά των εικόνων.

Το μεσημέρι στο τραπέζι εκτός από το κρέας (!) είχε κι ένα σωρό μεζεδάκια και λιχουδιές. Τα πιο πολλά σπίτια του χωριού είχαν και κάποιο φιλοξενούμενο συγγενή ή φίλο, που αφού ήλθε στην εκκλησία έμενε και για το γλέντι που άρχιζε νωρίς το βράδυ.

Στο πανηγύρι του Αγ. Παντελεήμονα Δαφνώνα, 1970

Από νωρίς μαζευόμαστε τα παιδιά όλα του χωριού στον τόπο που θα γινόταν το γλέντι, για να χαζέψουμε την σύνδεση των οργάνων στον ενισχυτή, το κούρδισμα των οργάνων, το άναμμα των λουξ κι αργότερα, όταν το γλέντι φούντωνε, περιμέναμε σε μια άκρη και παρακαλούσαμε να μας στείλει κάποιος να του αγοράσουμε τσιγάρα για να μας δώσει ίσως

κάποιο δωράκι που θα «λάδωνε» το στραγγισμένο μας βαλάντιο.

Την δεύτερη και την τρίτη μέρα το πανηγύρι είχε λιγότερους ξένους κι έτσι οι χωριανοί γλεντούσαν μεταξύ τους, με άνεση χώρου και ελευθερία κινήσεων, χωρίς τις τυπικότητες της πρώτης μέρας.

6 Αυγούστου, η Μεταμόρφωση του Σωτήρος.

Όπως γράψαμε και παραπάνω, το «αδερφότο» της Μεταμόρφωσης γινόταν στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία για πάρα πολλά χρόνια. Μετά όμως την παρεξήγηση με τους κατοίκους του Αγίου Γεωργίου, οι Δαφνούσοι έκτισαν «εκ θεμελίων» καινούργια εκκλησία της Μεταμόρφωσης.

Μάζεψαν χρήματα μεταξύ τους και δουλεύοντας οι ίδιοι έφτιαξαν μια πανέμορφη εκκλησία, αίθουσα εκδηλώσεων, κουζίνα, τουαλέτες, δεξαμενή νερού,

Η θεμελίωση του Ι. Ν. Μεταμόρφωσης του Σωτήρα, Δαφνόνα περίβολο και πολύ γρήγορα παρά την μεγάλη απόσταση ηλεκτροδότησαν το συγκρότημα.

Από την παραμονή κόσμος πολύς πηγαίνει στον εσπερινό και άλλοι μένουν εκεί όλη τη νύχτα, άλλοι φεύγουν για να επιστρέψουν το πρωί.

Η νεολαία και όχι μόνο, κρατώντας την παράδοση ανεβαίνουν το βουνό με τα πόδια χωρίς να ακολουθήσουν καν μονοπάτι.

Εκτός την ημέρα της γιορτής, πολύ συχνά (χειμώνα-καλοκαίρι) παρέες επισκέπτονται το προσκύνημα για μια λειτουργία, άναμμα του καντηλιού και αναψυχή. Το παρθένο τοπίο, η πανοραμική θέα, κι ο καθαρός

Ανεβαίνοντας στο Σωτήρα με τα πόδια

Άποψη του Ι. Προσκυνηματος Μεταμόρφωσης

αέρας του δάσους προκαλούν τον επισκέπτη και τον προσκαλούν να ξανάρθει το γρηγορότερο.

12 Αυγούστου της Αγίας Φωτιάς και το εκκλησάκι, στην ευρύτερη περιοχή του Νεχωριού γιορτάζει το θαύμα της διάσωσης της εικόνας της Αγίας Φωτεινής. Αυτή τη μέρα καθώς και στα εννιάμερα κόσμος πολύς απ' όλο το νησί έτρεχε και τρέχει να προσκυνήσει και να πλύνει τα μάτια του με το Αγίασμα που ανασύρει απ' το πηγαδάκι με την φαγωμένη απ' την πολλή χρήση πέτρα που πάνω της τρίβει η αλυσίδα.

Και μετά την εκκλησία ένα μπάνιο στα πεντακάθαρα νερά της μοναδικής παραλίας με τα βότσαλα λίγο πιο κάτω, ξεκουράζει τον προσκυνητή-επισκέπτη και σήμερα όπως και τότε που περπατώντας τον χωματόδρομο ανάμεσα στα μαστιχόδεντρα, έφτανε ιδρωμένος να δροσιστεί.

Στην Αγία Φωτιά του '50. Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη

15 Αυγούστου, Κοίμηση της Θεοτόκου. Πολλοί οι ενοριακοί ναοί του νησιού που πανηγυρίζουν με πιο κοντινό αυτόν του Χαλκειούς, μα και πολλά τα εξωκλήσια κι ένα απ' αυτά το ιστορικό Βεσταρχάτο κτήμα από παλιά της Νέας Μονής (εκτενέστερα θ' ασχοληθούμε σε επόμενο φύλλο) βορειοανατολικά του Δαφνώνα.

Στο Βεσταρχάτο δεκαετία του 50. Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη
Λίγα μέτρα μακριά από την εκκλησία και τον πύργο, η πηγή που αφήνει άφθονο νερό στο κτήμα ενώ το υπόλοιπο το παίρνει ο Δήμος Χίου «δια τας της πόλεως χρείας». Κοντά στην πηγή η μεγάλη στέρνα με τα χρυσόψαρα σκεπασμένη απ' τα κλαδιά της μεγάλης καρυδιάς που έδωσε το δεύτερο όνομα στην περιοχή και σ' αυτήν ακόμα την Παναγιά (Παναγιά η Καρυδιά).

Ο μέγας εσπερινός και η θεία λειτουργία γινόταν από παλιά στο ιστορικό εξωκλήσι και λίγο αργότερα «άρχιζαν τα όργανα», επί τόπου. Τα επόμενα χρόνια το γλέντι γινόταν στο χωριό και αργότερα εγκαταλείφθηκε ή μάλλον απορροφήθηκε από το μεγάλο πανηγύρι στο Χαλκειός.

27 Αυγούστου του Αγίου Φανουρίου γιορτάζει το εξωκλήσι της Νέας Μονής που απέχει μόλις μερικές εκατοντάδες μέτρα απ' αυτήν και λίγα χιλιόμετρα απ'

Το εκκλησάκι του Αγίου Φανουρίου κρυμμένο στο πράσινο

το χωριό μας, στα βορειοδυτικά.

Απ' το στενό μονοπάτι που διέσχιζε το δάσος περνώντας απ' το Σταυρί ανέβαιναν οι κτηματίες μοναχοί με τα γεμάτα ακριβιά χαϊμαλιά μουλάρια, απ' την Παφυλίδα τα χρόνια εκείνα κι οι Δαφνούσοι και Καρούσοι με τα ζώα και πολλοί με τα πόδια, έφθαναν διαδοχικά για να τιμήσουν τον νεαρό Άγιο.

Κάποιοι καφετζής του χωριού φόρτωνε στο ζώο του μερικά ποτά και άλλα χρειώδη για ένα πρόχειρο γλέντι μετά την εκκλησία στη σκιά των πεύκων.

Κατά καιρούς γινόταν και γίνεται ακόμα και στις μέρες μας γλέντι στο χωριό για να «κλείσουν» τα Δαφνούσικα γλέντια του καλοκαιριού.

Παναγιά Λαυρίνα στο Δαφνώνα

8 Σεπτεμβρίου το γενέθλιο της Θεοτόκου και στο χωριό μας γιορτάζει η Παναγιά η Λαυρίνα. Παλιά εκκλησία λαφυραγωγημένη και γκρεμισμένη από τον καταστρεπτικό σεισμό του 1881, ξανακτίστηκε το 1994 «εκ θεμελίων». Μετά την Θεία Λειτουργία γίνεται «κέρασμα» στην αίθουσα τελετών που είναι δίπλα στην εκκλησία. Ανήκει στον ενοριακό ναό του Αγίου Παντελεήμονα, που παραχωρήθηκε μσοκτισμένη (καρά γιαπί) από τους ιδιώτες πρώην ιδιοκτήτες..

Η εκκλησία του Σταυρού στο Χαλκειός

14 Σεπτεμβρίου η ύψωση του Τιμίου Σταυρού που είναι και το τελευταίο πανηγύρι του καλοκαιριού και γιορτάζεται μεγαλόπρεπα στο Χαλκειός. Εκεί πήγαιναν και πηγαίνουν οι χωριανοί μας στον εσπερινό, τη θεία λειτουργία και πολλοί, κυρίως οι νεότεροι, δεν παρέλειπαν ούτε παραλείπουν να παρευρεθούν και στο γλέντι που σαν τελευταίο του καλοκαιριού είχε πάντα την ανάλογη επιτυχία. Καλό χειμώνα και του χρόνου.

*Η «Μαρμαρένια Βρύση» της πλατείας Βουνακιού Χίου το 1936
Χτίστηκε το 1900 (1316 Τούρκικό έτος) επί Σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ του 2ου κατά την επιγραφή.*

Φωτογραφία Μαξ

Τα Φίδια Τα Κοιλοβά

Του Νίκου Γιαλούρη

Από την αδημοσίευτη συλλογή παραμυθιών «ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΔΡΑΚΩΝ Β'»

Μια Παροιμία της προ-προγιαγιάς της γιαγιάς μου έλεγε: Βάλε φίδια σπίτι σου, νερό θα τους δώσεις, φαρμάκι θα πάρεις. Την έλεγε και την ξανάλεγε γιατί είχε «καεί η γούνα της» από κάποιο «φίδι» που τρύπωσε στο σπιτικό της και τόκανε γυαλιά-καρφιά. Φαίνεται πως και οι δράκοντες του Δρακογιαλού, μιας μικροπολιτείας νησιώτικης, δεν την ξέρανε την παροιμία ή δεν την πιστεύανε, έτσι φάγανε το κεφάλι τους κι ακόμα κλαινε. «Παλιά μου γνώση να σ' είχα πρώτα» καθώς λει ακόμη μια σοφή παροιμία που κι αυτή την ξεχνάμε, δράκοντες κι άνθρωποι.

Η Δρακοπολιτεία εκείνη, ο Δρακογιαλός, ήταν τόπος ευτυχισμένος γιατί οι λιγοστοί σοφοί που ζούσανε σ' αυτήν είχαν ανακαλύψει μια συνταγή αλάθητη στη ζωή τους. Είχανε μάθει Μακρόδρακοι και Κοντόδρακοι να ζουν σαν καλοί γειτόνοι, να στήνουνε μαγαζιά μαζί, να χτίζουνε καράβια και καΐκια και να παντρεύονται όποτε τους χτυπούσε ο έρωτας. Και σα γεννιότανε και τίποτα παιδιά, αν βγαίνανε Κοντά θα μοιάζανε με τον πατέρα. Αν ήτανε Μακριά μοιάζανε της μάνας. Έτσι, ήταν όλοι ευχαριστημένοι κι ο τόπος ήσυχος μια κι είχε τόπο για όλους, Κοντούς ή Μακριούς, πράσινους, κίτρινους ή ασημένιους μια κι οι δράκοντες, σαν και τους ανθρώπους έχουνε καθένας και το δικό του χρώμα σα δώρο Θεού. Αν όμως δεν τους γούσταρε το χρώμα τους, τ' αλλάζανε εφ' όσον και χρώματα είχε ο τόπος και γιατρούς που ξέρανε την τέχνη. Κανένας δεν έδινε σημασία για το χρώμα, μα ούτε και για το ποιος ήταν Κοντός ή Μακρής.

Κάθε εκατό χρόνια (μια και μιλούμε για δράκοντες) διάλεγαν κι από ένα Δήμαρχο. Έναν Κοντό (τον πιο καλό και πιο έξυπνο) κι ένα Μακρý, έτσι κι εδώ δεν έβλεπες ούτε καυγάδες, ούτε ζήλιες και οι δυο τους όλο και κάτι ζητούσανε να κάνουν για το καλό της πολιτείας. Σχολεία έχτιζε ο ένας, νοσοκομεία ο άλλος έτσι για να τον κάνει να σκάσει. Μα ο Κοντός Δήμαρχος ήταν και μερακλής έτσι, πάλι για να σκάσει τον άλλο, έστηνε μια ορχήστρα με τους καλύτερους μουσικόδρακους του τόπου και στα μεγάλα πανηγύρια οι μουσικές κι οι χοροί παίρνανε κι έδιναν.

Μια φορά ένας Μακρής δήμαρχος που ήξερε να διαβάζει ξενικά, βρίσκει σε μια εφημερίδα κάτι οδηγίες για το πως να χτίσει κανένας καρνάγιο για να χτίζει μικρά και μεγάλα πλεούμενα. Όλα, «χαρτί και καλαμάρι». Που να βρίσκουν την ξυλεία δίχως να καταστρέψουν τα λιγοστά δάση του Δρακογιαλού, πως να φτιάχνουν πανιά με τέτοιο τρόπο που να κάνουν τα καραβάκια ή τα μεγαλύτερα καράβια πιο σίγουρα και πιο γρήγορα. Μ' άλλα λόγια, όλη τη σοφία που χρειαζόταν για να χτίσουνε ολόκληρο

στόλο και να δει το νησί του Δρακογιαλού μέρες ευτυχισμένες και πλούσιες. Έτσι, εκείνη τη χρονιά καθώς ακούστηκε το μαντάτο, μαζεύτηκαν όλοι Κοντοί και Μακριοί και το κουβέντιασαν. Κανένας δεν πήγε κόντρα γιατί ξέρανε πως δε θα βρισκόταν ούτ' ένας Δρακογιαλίτης χωρίς δουλειά, είτε στον ταρσανά είτε σαν ναύτης ή καπετάνιος.

Μπήκε το λοιπόν μπροστά ο ταρσανάς και δεν άκουγες παρά γέλια και τραγούδια απ' το δρακομάνι, Κοντούς και Μακριούς, που δούλευαν άλλος σα μαραγκός, άλλος σα σιδεράς, ένας Κοντός στο φτιάξιμο των πανιών. Είχαν φέρει και ένα τσούρμιο σπουδαγμένους μαστόρους για να τους μάθουν τα μεγάλα μυστικά μια και πρώτη τους φορά καταπιανόταν με τέτοια δουλειά και χρειαζόταν το δασκάλεμα. Σε τρεις βδομάδες είχαν καταφέρει να φτιάξουν το πρώτο τους μικρό πλεούμενο που το βάφτισαν «Δελφίνι» γιατί είχε ζωγραφισμένα δυο δελφίνια, ένα στην κάθε μάσκα κι ένα ακόμα πιο μεγάλο στο ένα του πανί. Έγινε πανηγύρι σωστό σαν το ρίζανε στη θάλασσα. Το φαγοπότι κράτησε μέρα ολόκληρη.

Από τότε, σιγά-σιγά όλο και καινούργια πλεούμενα χτίζαν οι Μακριοί κι οι Κοντοί δράκοντες. Χτίσανε όμως κι ένα σκολειό για τα δρακόπαιδα που σα θέλανε να γίνουν καπετάνιοι ή μηχανικοί και να δουλέψουν στα καράβια του νησιού. Ερχόταν κι από άλλα δρακονήσια μαθητάδες και σιγά-σιγά ο Δρακογιαλός έγινε ξακουστός για τη ναυτοσύνη και τα πλούτια που κουβαλούσαν οι ταξιδευτές δράκοντες. Μ' όλα αυτά από κει που δεν τους ήξερε κανένας και καράβι έπιανε στο Δρακονήσι «στη χάση και στη φέξη» λίγο-λίγο έβγαλε όνομα και ακόμη και οι βασιλιάδες κι οι Μεγάλοι Δράκοντες ερχόταν να δούνε τα θαυμαστά και τα σπουδαία που είχαν καταφέρει οι Δρακογιαλίτες όλα αυτά τα χρόνια.

Μα η δόξα και τα πλούτια δε μένουνε κρυφά.. Είναι σαν το βήχα που δεν κουκουλώνεται. Τ' όνομα του νησιού έγινε ξακουστό σ' ολάκερο το δρακόκοσμο και η ζήλια των ανίκανων και των απατεώνων φούντωσε. Κάθε τόσο, όλο και κάτι σοφιζότανε για να κατηγορήσουν τους Δρακογιαλίτες. Λέγανε πως, όπου νάναι, θα ξεσκεπαστούν οι βρομοδουλειές που οι Κοντοί στήσανε στα κρυφά ενάντια στους Μακριούς για να τους φάνε το βιος τους. Άλλοι πάλι έστελναν διάφορους χαφιέδες στο μεγάλο ταρσανά ν' ακούσουν πως πάνε οι δουλειές και να τα πούνε «χαρτί και καλαμάρι» στ' αφεντικά τους. Οι Δήμαρχοι του Δρακογιαλού αρχίσανε να γκρινιάζουν ο ένας για τις δουλειές του αλλουνού. Κάθε τόσο όλο και φιλοκαυγάδιζαν πότε μεταξύ τους «μούρη με μούρη», που λένε και πότε βάζοντας τους δικούς τους

να μαλώνουν με τους άλλους. Σιγά-σιγά ακόμη κι οι γάμοι αναμεταξύ τους σταματήσανε και αλίμονο αν κανένας Μακρὺς μπλεκότανε με καμιά Κοντή. Χωρίσανε και τα σκολειά τους και τώρα πια γράφανε πάνω απ' τις πόρτες «ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΜΑΚΡΙΩΝ ΔΡΑΚΩΝ» το ένα και «ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΝΤΩΝ ΔΡΑΚΩΝ» στο άλλο.

Το ίδιο άρχισε και στις κομπανίες των θαλασσινών. Οι χαφιέδες δεν χάνανε καιρό που να μην ψιθυρίζουν στο ένα μεγάλο αφεντικό των Μακριών, πως ένα απ' τα μεγάλα καράβια των Κοντών είχε καπαρώσει το ναύλο το πιο καλοπληρωμένο για τρία χρόνια, ζημιώνοντας την κομπανία των κοντών. Μαντάτα από δω, φωνές από κει. Σιγά-σιγά μύριζε μπαρούτι. Κανένας Δρακογιαλίτης δεν ήξερε από τουφέκια και κανόνια γιατί το

νησί τους, από πολλά χρόνια, είχε ξεχάσει τι θα πει πόλεμος και αίμα. Έλα όμως που τώρα έπρεπε να το σκέφτονται. Ως τώρα ο πόλεμος γινόταν με τα λόγια. Τώρα ήταν η ώρα της μπαρούτης.

Τρίβανε τα χέρια τους σε μια μακρινή δρακοχώρα που, χορτασμένη και πλούσια, δεν ήθελε κανέναν άλλον να νοιώθει ήσυχος και ευτυχισμένος. Γιατί και τα δικά της πλούτια δεν ήταν καθαρά. Όλοι οι

φτωχότεροι δράκοντες λέγανε πως τα μυλιούνια αυτών των κλεφτοδράκων ήταν απ' τα τουφέκια και τα κανόνια που πουλούσανε κρυφά σε φτωχότερους δράκοντες. Πρώτα τους βάζανε να φαγωθούν αναμεταξύ τους για «ψύλλου πήδημα», κι αυτοί, ξεσηκωμένοι απ' τους καταδότες και άλλα τσιράκια των Μεγάλων της μακρινής δρακοχώρας, άρχισαν το σκυλοφάγωμα. Πόλεμος δίχως τουφέκια και κανόνια δεν γινότανε, έτσι όλο και θ' αγόραζαν, κάθε μέρα και πιο πολλά, ώσπου παρα λίγο να πεθάνουνε της πείνας.

Για καλή τύχη της χώρας του Δρακογιαλού ένας απ' τους Μακριούς που τον είχαν στείλει να σπουδάσει στη μακρινή χώρα με τα τουφέκια και τα κανόνια, μυρίστηκε το ύπουλο παιχνίδι και γύρισε στον τόπο του άρον-άρον. Πάει και βρίσκει δυο παλιούς Δημάρχους, έναν Κοντό κι έναν Μακρὺ και τους ανοίγει τα μάτια.

Παίρνουν οι γέροντες τους δρόμους, μιλούνε εδώ, συμβουλεύουν εκεί, φιλιώνουν τους μαλωμένους και

τους λένε πως οι ξένοι δράκοντες τους είχαν στήσει παγίδες που δεν τις βλέπανε. Με τις μέρες, όλο και πιο πολλοί καταλάβαιναν τη στραβομάρα τους κι άρχισαν να δίνουν τα χέρια ο ένας στον άλλο. Όλα όμως, στα κρυφά γιατί το νησί ήταν γεμάτο καταδότες της μακρινής δρακοχώρας που πουλούσε τα κανόνια.

Εκείνη τη μέρα που έγραφε η συμφωνία, θα αράζανε στα κρυφά, δυο καράβια σε ξεχωριστά λιμανάκια του νησιού. Το ένα κουβαλούσε τουφέκια και κανόνια για τους Μακριούς. Στο άλλο λιμανάκι θα ξεφόρτωνανε τα ίδια για τους Κοντούς. Συμφωνημένα πράματα και τα λεφτά στο χέρι. Τ' αφεντικά στη μακρινή χώρα τρίβανε και πάλι τα χέρια τους μια και είχανε βρει τους κουτόδρακους για να τους μαδήσουν με τα

τουφέκια και τα κανόνια τους. Έλα όμως που έχουν κι οι κουτοί την καλή τους μοίρα.

Μια γριά μάγισσα πήρε κατά μέρος Δημάρχους των Μακριών και των Κοντών. Τους είπε να καλέσουνε τους δράκοντες που πουλούσαν τουφέκια και κανόνια σε τραπέζι κρυφό, έτσι για να γιορτάσουν το αλισβερίσι τους. Καλοφαγάδες οι άλλοι παίζανε παλαμάκια απ' τη χαρά τους δίχως να ξέρουν τι τους περίμενε. Βάζει η

γριά δυο-τρεις γυναίκες που τη βοηθούσαν στο μαγείρεμα και ρίχνουνε κάτι δικά της βότανα στο φαί και για να μη φανεί πως οι Δήμαρχοι δεν τρώνε κι αυτοί μαζί με τους ξένους, τους ποτίζουν πρωτύτερα ένα άλλο βότανο κι έτσι δεν παθαίνουν τίποτα.

Γίνεται, το λοιπόν ένα τσιμπούσι στο κάθε καράβι, αφού έχουν κουβαλήσει τα τουφέκια και τα κανόνια στη στεριά και συμφωνούνε να γίνει η άλλη μισή πληρωμή τον άλλο μήνα για να μαζευτούν όλα τα λεφτά. Χαρά οι έμποροι, τραγούδια και καλό φαί και κρασί ντόπιο. Μα σε λιγάκι, εκτός απ' τους δυο Δημάρχους και τη συνοδεία τους ένας-ένας οι έμποροι και τα τσιράκια τους το ρίχνουνε, χαμογελαστοί στον ύπνο. Μόλις ξεράθηκε κι ο τελευταίος, λύνουν τους κάβους οι νησιώτες και το μεγάλο το ρεύμα που κατέβαινε απ' τα βορινά, παίρνει τα καράβια και σιγά-σιγά τα φέρνει στη Βραχονέρα. Με το βοριά που φυσούσε γίνανε χίλια κομμάτια. Άραγε οι Μακριοί κι οι Κοντοί βάλανε μυαλό; Ένας Θεός το ξέρει.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΕ ΔΙΑΦΗΜΟΥΣΗ

Έχουμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα για την μεγάλη γεωργική παραγωγή του χωριού μας που συνέβαλλε σε μεγάλο βαθμό στην τροφοδοσία του νησιού ειδικά σε δύσκολες περιστάσεις όπως οι περίοδοι πείνας λόγω αποκλεισμού, στους δυο μεγάλους πολέμους. Εκτός όμως από την ποσότητα που στις δύσκολες καταστάσεις έσωζε ζωές (και γέμιζε βαλάντια), η ποιότητα των προϊόντων μας ήταν από τις καλύτερες όχι μόνο της Χίου αλλά και της Ελλάδας.

«Δια του λόγου το αληθές» παραθέτουμε το Βραβείο-Δίπλωμα που πήρε στη δωδέκατη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης του 1937 ο χωριανός μας Θεοδόσιος Μαμούνας για τα κουκιά που εξέθεσε.

Επίσης ο χωριανός μας Κωστής Λαμπρινούδης είχε πάρει παρόμοιο Βραβείο-Δίπλωμα για τα ρεβίθια που είχε εκθέσει σε Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης εκείνων των χρόνων, που δυστυχώς, χάθηκε ή καταστράφηκε.

Το Βραβείο-Δίπλωμα που πήρε ο Θεοδόσιος Μαμούνας, «δια τους παρ' αυτού εκτεθέντας κυάμους (κουκιά)»

Ο Θεοδόσιος Μαμούνας

Το μετάλλιο

Γιάννης Παπαμιχαλάκης

Παραλειπόμενα

Στο Δεύτερο φύλλο του περιοδικού μας τον Οκτώβρη του 1999, είχαμε γράψει για τους Δαφνούσους Ήρωες του '40 που έδωσαν τη ζωή τους για την Πατρίδα. Η Καλλιόπη χήρα Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη έχασε δυο Παλικάρια σε λιγότερο από σαράντα μέρες. Τον Γιάννη στο πεζικό και τον Μιχάλη στο ναυτικό.

Ο Μιχάλης Μενής ανιψιός των Ηρώων (γιος της αδελφής τους Δέσποινας που έχει το όνομα του αείμνηστου θείου του) που τότε μας είχε δώσει πολύτιμο υλικό, μας έφερε πρόσφατα το έγγραφο που ακολουθεί και νομίζω αξίζει να το δημοσιεύσουμε (αφού τον ευχαριστήσουμε δημόσια) μια κι έχει σχέση με τη συνταξιοδότηση της μητέρας και της αδελφής των Ηρώων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Υπόδ. 1

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣ. ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Απόφασ. 799

Αριθ. _____
Συνεδρ.1-7

Η Α' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ (Αρθρ. 9 'Αν. Νόμου 2650/40)

Συγκειμένη εκ των:

Β. Γεωργαντά Επιτίμου Αντιδρρου του Ελ. Συνεδρίου, Προεδρου
Γ. Ασκαβαλλά Συμβούλου του Ελ. Συνεδρίου
Π. Παπαχριστοδρου, Δ/νου Γ/Δ.Δ.Λ.
Κ. Τραυλού Γεν. Αρχιάρου
Α. Παναγιωτονάκου Συντ.ρχου Πεζικού ε. α.
Η. Κοντοπούλου Ταγ/χου Πεζικού ε. α.

Συνεδρίασα εν 'Αθήναις και εν τω Καταστήματι της Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου

Λογιστικού σήμερον 19 Ιουνίου του 1943 παρουσία και του

Γραμματέως αυτής Ιωάν. Λεμπέση Λογιστού β

της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού, ινα αποφανθεί επί της εξής υποθέσεως.

Διά της υπ' αριθ. 3132 της 17 Μαΐου 1941 αποφάσεως της Επιτροπής εκανονίσθη εις τη» Καλλιόπην χήραν Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη και την ορφανήν Δέσποιναν. Μητέρα και αδελφή άγαμον του εν πολέμω την 22 Φ/ρίου 1941 φονευθέντος στρατιώτου Ιωάννου Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη, μηνιαία σύνταξις δραχμών 1000 από 23 Φ/ρίου 1941 κατά τας διατάξεις του Αν. Νόμου 2650 του 1940 βάσει βαθμού ύπτατιπου ον έφερον ο φονευθείς κατά την ήμεραν του θανάτου του.

Ηθή εκ της υπ' αριθ. 259136 της 22 Μαΐου 1942 αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης προκύπτει, ότι, ο ανωτέρω φονευθείς προηχθη εις τον βαθμόν του Δεκανέως.

ΑΚΟΥΣΑΣΑ Του Εισηγητού Γ. Παπαμιχαλοπούλου Λογιστού α' της Γ.Δ.Δ.Α.

ΘΕΩΡΗΣΑΣΑ Τα σχετικά έγγραφα.

ΛΑΒΟΥΣΑ ΥΠ ΟΨΗ Τους περί απονομής των πολεμικών συντάξεων νόμου.

Σ Κ Ε Φ Θ Ε Ι Σ Α .

Επειδή δια της υπ' αριθ. 259136 της. 22 Μα'ου 1942 αποφάσεως του Υπουργού Έθνικής Αμύνης εκδοθείσης δυνάμει του Ν.Δ. 426/1941 και δημο-

σιευθείσης εις το υπ' αριθ.99 της 25 Ιουνίου 1942 φύλλον της εφημερίδος της Κυβερνήσεως (τεύχος Γ) ο εν τω ιστορικό αναφερόμενος στρατιώτης προήχθη εις τον βαθμόν του Δεκανέως της προαγωγής του ταύτης λογιζομένης συμφώνως τω άνω διατ/ματι από 22 Φ/ριου 1941 ημέρας του θανάτου του.

Επειδή κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και εφ' όσον ο φονευθείς λογίζεται φέρων από της ημέρας του θανάτου του τον βαθμόν του Δεκανέως τα παρα τούτου καταλειφθέντα πρόσωπα ή τοι η Καλλιόπη χήρα Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη και η ορφανή Δέσποινα, μήτηρ και άγαμος αδελφή του δικαιοούνται συμφώνως τω άρθρω Ι του Α. Ν. 2650 του 1940 μηνιαίας συντάξεως εκ δραχμών 1125 εις ό ποσόν δέον ν' αυξηθή η δια της υπ αριθ. 3132 της 17 Μαΐου 1941 αποφάσεως της επιτροπής κανονισθείσα εις ταύτας σύνταξις πληρωτέα αύταις ούτως ηυξημένη από 23 Φ/ριου 1941 αφ' ής ειδικαίωθησαν συντάξεως, εκ του ταμείου Χίου.

Επειδή κατόπιν του Ν. Δ. 1260 του 1942 η ανωτέρω σύνταξιν δέον ν' αυξηθή από 1 Απριλίου 1942 εις δραχμάς 2250, όση η κατά το Ν/τον τούτου Διάταγμα βασικ' σύνταξις οικογενείας αγάμου Δεκανέως πληρωτέα εκ του ιδίου ταμείου

Δια ταύτα

Αυξάνει την δια της υπ' αριθ. 3132 της 17 Μαΐου 1941 αποφάσεως της Επιτροπής κανονισθείσαν εις την Καλλιόπην χήραν Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη και την ορφανήν Δέσποιναν, μητέραν και άγαμον αδελφήν του εν πολέμω την 22 Φ/ριου 1941 φονευθέντος Δεκανέως Ιωάννου Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη μηνιαίαν σύνταξιν Δραχμών 1000 από μεν της 23 Φ/ριου 1941 εις δραχμάς χιλίας εκατόν εικοσι πέντε (1125) από δε της 1 Απριλίου 1942 εις δραχμάς δύο χιλιάδας διακοσίας πενήκοντα (2250) πληρωτέων ούτως ηυξημένην επί του Ταμείου Χίου.

Ο. ΠΡΟΞΑΡΟΣ
Β. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Αριθμός 799

22 Μαΐου 1942

Αθήναις

1942

1942

1942

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. ΔΕΚΑΒΑΛΛΑΣ

Π. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΔΟΥ

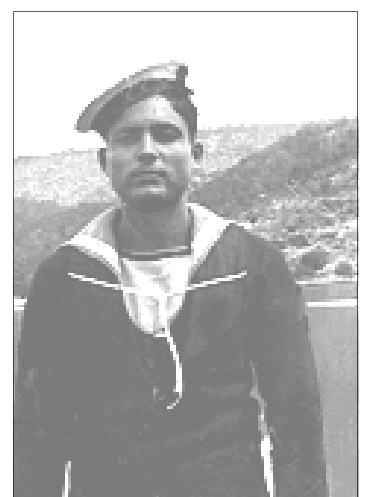
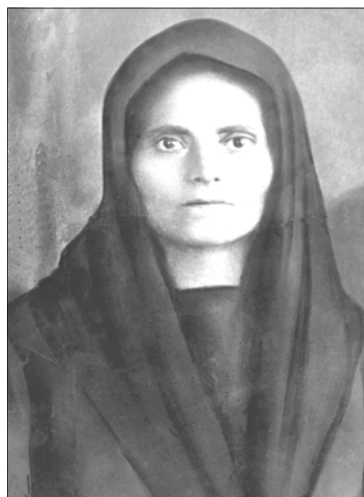
Κ. ΤΡΑΥΛΟΣ

Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΝΑΚΟΣ

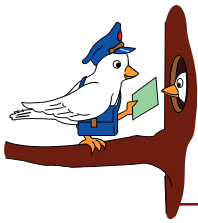
Η. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ι. ΔΕΜΟΡΕΜΗΣ

Η Καλλιόπη χήρα Λεωνίδα Παπαμιχαλάκη και οι δυο Ήρωες, παιδιά της. Ο τσολιάς Γιάννης και ο ναύτης Μιχάλης.

Γράμματα από τους αναγνώστες μας

(Η δημοσίευση επιστολών γίνεται με επιλογή. Γράμματα που δεν δημοσιεύονται δεν επιστρέφονται.)

Αγαπητέ κύριε Ρουφάκη
Εκ μέρους του Δ.Σ. του Ομίλου Επιμόρφωσης
Γονέων σας ευχαριστώ θερμά γιατί περιλάβατε τον
Όμιλο μας και τη Βιβλιοθήκη του στους αποδέκτες
του αξιόλογου περιοδικού του Συλλόγου σας
"ΔΑΦΝΗ".

Παρακαλώ δεχθείτε τα συγχαρητήρια μας για την
εμφάνιση και τα περιεχόμενα και των τριών φύλλων
του περιοδικού σας, ιδιαίτερα δε για τη δημοσίευση
σπάνιου φωτογραφικού υλικού του Μαξ Ρεντιάνη.

Ευχόμαστε υγεία και κουράγιο για ανάλογη συνέχεια.

Με τιμή
Δημήτρης Κυριαζής
Πρόεδρος του Ομίλου Επιμόρφωσης Γονέων
Βροντάδος

*
Χιακή Αδελφότητα Αττικοβοιωτίας
«Ο ΚΟΡΑΗΣ»

Αγαπητέ Συmpατριώτη κ.Ρουφάκη Βαγγέλη.
Με ιδιαίτερη χαρά επήραμε την γιομάτη Χιώτικη
μυρωδιά περιοδική έκδοση του Πολιτιστικού
Συλλόγου σας ΔΑΦΝΗ και σας ευχαριστούμε θερμά.
Έχετε τα συγχαρητήρια του Διοικητικού Συμβουλίου
της Χιακής Αδελφότητας Αττικοβοιωτίας που φέρει
το όνομα του μεγαλύτερου Σοφού της νεώτερης
Ελλάδος του Αδαμαντίου ΚΟΡΑΗ.

Είστε αξιέπαινοι για την ωραία προσπάθεια να
ξαναζωντανέψετε τα παλιά που ναι μεν έφυγαν αλλά
συγκινούμεθα όταν τα αναπολούμε!

Γιατί και εκείνα είχαν την ομορφιά τους, όπως την
βλέπει η εποχή μας. Εποχή τεχνολογικής προόδου που
τρέχει σαν ποταμού νερό.

Ευχόμεθα και σεις αλλά και οι επόμενες γενεές που
θα σέβονται τα παλιά, να συνεχίσετε την ωραία αυτή
έκδοση της ΔΑΦΝΗΣ.

Για την Αδελφότητα
Ο Πρόεδρος Ο Β' Αντιπρόεδρος
Νικ. Σωτ. Χαλκιάς Κων. Μιχ. Φράγκος

*
Βαγγέλη
Συγχαρητήρια για το πολύ ωραίο περιοδικό «Δάφνη».
Καλό κουράγιο και καλή τύχη.

Μαίρη Μυρώνη Ματθαίος Μυρώνης
Μπρούκλυν Νέας Υόρκης

*
Αγαπητέ κύριε Βαγγέλη.
Διάβασα με πολύ ενδιαφέρον την περιοδική έκδοση
«Δάφνη». Συγχαρητήρια

Με εκτίμηση
Θανάσης Βαρίνος
Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας

*
Κύριε Ρουφάκη.
Με ευχάριστη έκπληξη διάβασα το τρίτο φύλλο του
περιοδικού σας «Δάφνη», που με τόσους κόπους αλλά

και με μεράκι εκδίδετε, προσπαθώντας να
διαφυλάξετε όσο σας είναι δυνατό «τα πάτρια».

Υποθέτω ότι ο αγαπητός φίλος Π. Μαρτάκης είναι ο
προξενιτής στον οποίο οφείλω τη χαρά που μου
έδωσε το περιοδικό σας.

Ο παππούς μου, Αθανάσιος Εμμανουήλ Χαβιάρας
ήταν Δαφνούσης. Μεγάλη οικογένεια, έξι γιοι και έξι
κόρες, φυσικό ήταν να απλωθεί το σόι, στη Χώρα,
Νερομούλους, Λειβάδεια, Ριζάρι, ακόμα και στη
Θεσσαλονίκη. Αισθάνομαι λοιπόν, ότι ένα κομμάτι
μέσα μου είναι Δαφνούσικο.

Ο πατέρας μου Αντώνης Αθανασίου Χαβιάρας,
γεννήθηκε στην ενορία της Αγ. Μαρίας Καλοπλύτη,
όπως και τ' άλλα του αδελφια.

Διατηρούσε ζεστές φιλικές σχέσεις με συγγενείς στο
Δαφνώνα.

Μάλιστα μου έχει μείνει βαθιά στη μνήμη μου ένα
εύθυμο περιστατικό στο χωριό, όταν μικρά παιδιά μας
πήρε ο πατέρας μου να πάμε σ' ένα γάμο ενός
ξαδέλφου του τον οποίο θα στεφάνωνε.

Ήταν καλοκαίρι, όταν φθάσαμε «ημιονικώς» είμαστε
αποκαμωμένοι απ' τη ζέστη. Στην αυλή του σπιτιού
που καθίσαμε, ήταν ακόμη πιο φοβερή η ζέστη
ερχόταν απ' το βουνό, σαν την πυράδα του φούρνου.

Όμως η ώρα περνούσε και ο γαμπρός που είχε πάει
στη Χώρα, δεν φαινόταν πουθενά. Η νύφη
στολισμένη στο σπίτι της περίμενε.

Οι δικοί της ερχόταν κατά διαστήματα να ρωτήσουν
αν φάνηκε ο Μανόλης. «Βρε χωριανοί ήνταν ετούτο;
Μπας κι άλλαξε γνώμη ο γαμπρός;»

Η ώρα είχε προχωρήσει οπότε αποφάσισαν με την
προτροπή του παπά, να γίνουν δυο ομάδες, η μια να
πάει στη Χώρα απ' της Κόρης το Γιοφύρι και η άλλη
απ' το δρόμο του Χαλκειούς.

Κοντά μεσάνυχτα, η ομάδα που πήγε απ' της Κόρης
το Γιοφύρι συνάντησε το γαμπρό με φίλους του να
γυρίζει...εν ευθυμία.

Εμείς είχαμε αποκοιμηθεί στις καρέκλες κι οι γονείς
μας τρόμαξαν να μας ξυπνήσουν. Θυμούμαι τις φωνές
που ανακατευόταν με τα ποδοβολητά των ζώων και
τα δικά μας κλαψουρίσματα.

Όταν άρχισε ο παπάς είπαν ότι ήταν μεσάνυχτα.

Ήταν πράγματι ένας παράξενος γάμος για την εποχή
του. Τότε οι γάμοι δε γινόταν νύχτα, δεν υπήρχαν
ηλεκτρικά κι ο κόσμος απ' τις 9 μ. μ. βρισκόταν στο
κρεβάτι. Μοιράσανε στραγάλια, σταφίδες κι
αμύγδαλα κι έστρωσαν τραπέζια στην αυλή, αλλά εν
τω μεταξύ εμείς ξανακοιμηθήκαμε. Αυτό το γάμο δε
θα τον ξεχάσω ποτέ.

Ο πατέρας μου πήγαινε συχνά στο Δαφνώνα και
θυμούμαι αμυδρά, ότι είχε δυο βαφτιστήρια το
Μιχάλη και τη Σεβαστή, είμαστε περίπου
συνομήλικοι. Επίθετα δε θυμούμαι, ελπίζω να είναι
υγιείς κι ευτυχισμένοι με τις οικογένειές τους.

Σας ευχαριστώ θερμά κύριε Ρουφάκη που μου δώσατε

Πρωτόκολλον

Παραλαβής και παραδόσεως των Ιερών Σκευών και αμφίων του Σκευοφυλακίου της Ιεράς Νέας Μονής Χίου

Εν Χίω και εν τη Ιερά Νέα Μονή σήμερον την 12ην του μηνός Μαΐου του 1947 έτους, ημέραν της εβδομάδος Δευτέραν, ο τέως ηγούμενος της ως άνω Ιεράς Μονής, Αρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος Νεαμονίτης, συνεπεία της υπ' αριθ.16 και από 26 Απριλίου ε. ετ. Διαταγής του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ. κ. Παντελεήμονος παραδίδει άπαντα τα εν τω Σκευοφυλακίω της Ιεράς Μονής, υπάρχοντα Ιερά Σκευή και άμφια, εις τον δια της αυτής ως άνω διαταγής του Σεβ. Μητροπολίτου διορισθέντα νέον ηγούμενον Αρχιμανδρίτην Κορνήλιον Μαρμαρινόν ως κάτωθι:

- 1) Πετραχήλια 29 εξ ων τα 6 καλά και 23 άχρηστα.
- 2) Φελόνια 18 εξ ων τα 11 καλά και 7 άχρηστα.
- 3) Στοιχάρια 6.
- 4) Επιγονάτια 9.
- 5) Στοιχάρια Διακονικά 8, 2 καλά και 6 άχρηστα.
- 6) Ωράρια 12, καλά 10 και 2 άχρηστα.
- 7) Περιζώνια 7, 1 αργυρούν, 4 εν καλή καταστάσει και 2 άχρηστα.
- 8) Αρχιερατικοί Σάκκοι, 5, 4 καλοί και εις άχρηστος.
- 9) Στοιχάρια Αρχιερατικά 3 παλαιά.
- 10) Ωμοφόρια μικρά μεγάλα 7 εφθαρμένα.

τη χαρά και τη συγκίνηση, να γυρίσω πολλές δεκαετίες πίσω, να ψάξω βαθιά μες το μυαλό μου και να θυμηθώ ευχάριστες στιγμές της παιδικής μου ηλικίας και να προσκυνήσω νοερά τις προγονικές μου ρίζες.

Όσο για τις συνεργασίες του τεύκους, η μια καλύτερη απ' την άλλη. Συγχαρητήρια θερμά κι ειλικρινή σ' όλους σας.

Με εκτίμηση
Σεβαστή Χαβιάρα-Καραχάλιου
Χειρούργος-οφθαλμίατρος
*

Αξιότιμε κύριε Ρουφάκη.

Με αληθινή συγκίνηση έλαβα τα υπέροχα περιοδικά «Δάφνη». Επιτελείτε έργο υψηλό, επιμελημένο, που τιμά την παράδοσή μας, την όμορφη Χίο μας, τα γράμματα, τις τέχνες, την πολιτιστική μας κληρονομιά. Συνεχίστε ακάθεκτοι. Σας τιμά ως Χίους η προσπάθεια αυτή.

Για τα καλά σας λόγια ευχαριστώ. Ο καθένας έχει ευθύνη να προσφέρει και χρέος...

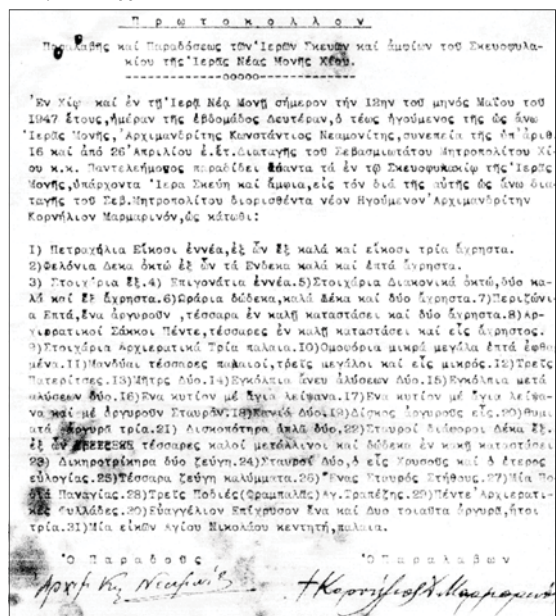
...Η Euroclassica, η Εταιρία Ελλήνων Φιλολόγων και η Ομηρική Ακαδημία σας εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους για την καθοριστικής σημασίας συμβολή σας στις υψηλές Επιστημονικές και Πολιτιστικές τους προσπάθειες, που τιμούν την πατρίδα μας, τα Ελληνικά γράμματα, την Ιστορία και τον πολιτισμό μας.

Συνεχίστε με ζήλο το υψηλό σας έργο που δοξάζει την Ελλάδα μας.

Με εξαιρετική τιμή
Δρ Φιλ. Μαρία-Ελευθερία Γιατράκου
Α' Αντιπρόεδρος Euroclassica
Μέλος Δ. Σ. Εταιρίας Ελλήνων Φιλολόγων
Γενική Συντονίστρια σπουδών της
Ομηρικής Ακαδημίας

- 11) Μανδύα 4 παλαιοί, 3 μεγάλοι και εις μικρός.
- 12) 3 Πατερίτσες.
- 13) Μήτρες 2.
- 14) Εγκόλπια άνευ αλύσεων 2.
- 15) Εγκόλπια μετά αλύσεων 2.
- 16) Ένα κυτίον με Άγια Λείψανα.
- 17) Ένα κυτίον με Άγια Λείψανα και με αργυρούν Σταυρόν.
- 18) Κανιό 2.
- 19) Δίσκος αργυρούς εις
- 20) Θυμιατά αργυρά 3.
- 21) Δισκοπότηρα απλά 2.
- 22) Σταυροί διάφοροι 16. Εξ ων 4 καλοί μετάλλιοι και 12 εν κακή καταστάσει.
- 23) Δικηροτρικήρα 2 ζεύγη.
- 24) Σταυροί 2 ο εις χρυσούς και ο έτερος ευλογίας.
- 25) Τέσσερα ζεύγη καλύμματα.
- 26) Ένας Σταυρός στήθους.
- 27) Μια ποδιά Παναγίας.
- 28) 3 Ποδιές (Φάμπαλα) Αγ. Τραπέζης.
- 29) 5 Αρχιερατικές Φυλλάδες.
- 30) Ευαγγέλιον επίχρυσον 1 και 2 τοιαύτα αργυρά ήτοι 3.
- 31) Μια εικόνα Αγ. Νικολάου Κεντητή, παλαιά.

Ο Παραδούς Αρχιμανδρίτης Κ. Νεαμονίτης
Ο Παραλαβών +Κορνήλιος Χ. Μαρμαρινός

Το Πρωτόκολλον

Ημερολόγιον της κοινότητας Δαφνώνος

Από τον αείμνηστο δάσκαλο Δημήτριο Μέλη (συνέχεια από το προηγούμενο)

Ημερολόγιον της κοινότητας Δαφνώνος Χίου Έτος 1953

Μην Ιανουάριος

1. Νότιοι άνεμοι μετά ραγδαίων βροχών.
2. Ετελέσθη επιβλητικώς το 40\θήμερον μνημόσυνον της αιφνιδίας αποθανούσης Καλλιόπης Παλαμιχαλάκη μητέρας δύο ηρώων του Ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-41.
3. Κατά την νύκτα της 11-12ης και περί ώραν 1-3 μετά μεσονύκτιον εσημειώθησαν ελαφραί σεισμικά δονήσεις εξ ανατολών προς δυσμάς, μόλις αισθηταί.
4. Κατά την 30ην του μηνός εορτάσθη εν τω σχολείω και ενώπιον πλήθους χωρικών η εορτή των Τριών Ιεραρχών.

Μην Φεβρουάριος

1. Κατά την 2αν του μηνός εγένετο εις το σχολείον ομιλία δια την μητέραν.
2. Άνεμοι νότιοι ισχυροί μετά βροχών.
3. Βόρειος άνεμος μετά χιόνων, μέχρι τέλους του μηνός.

Μην Μάρτιος

1. Δια Βασιλικού Διατάγματος ωρίσθη η πρώτη εβδομάς του Μαρτίου ως εβδομάς προς τιμήν του Διδασκάλου. Εγένετο παρά της Σης Νομαρχίας πρόσκλησις των διδασκάλων και καθηγητών εις την αίθουσαν του Φιλοτεχνικού Συλλόγου Χίου. Εκεί παρευρέθησαν πολλοί πρόεδροι Κοινοτήτων, ιερείς, διάφοροι επίσημοι και πλήθος κόσμου. Λόγοι εξεφωνήθησαν υπό του Σεβασμιωτάτου, υπό του κυρίου Νομάρχου και διάφοροι απαγγελία εκ μέρους μεγάλων μαθητριών του Γυμνασίου Χίου. Εγένετο εις το Δημαρχείον δεξίωσις των διδασκάλων.
2. Κατά την Κυριακήν της 8ης Μαρτίου εγένετο εν τω ναώ του χωρίου δοξολογία και ομιλία υπό του ιερέως υπερ των διδασκάλων.
3. Ισχυρός βόρειος άνεμος από της 10ης τρέχοντος, μετά βροχών και χιόνων. Η θερμοκρασία κατήλθε εις το μηδέν. Η κακοκαιρία εξακολουθεί μέχρι σήμερον 20ην του μηνός προς βλάβην των ανθέων της αμυγδαλής και εν γένει της γεωργίας.
4. Κατά την 9ην νυκτερινήν ώραν εσημειώθησαν ελαφραί σεισμικά δονήσεις με διεύθησιν εκ Β.Α. προς Δ. Διαρκείας 40"-50" αισθηταί από όλους σχεδόν τους κατοίκους του χωρίου. Το επίκεντρο του σεισμού ελέχθη ότι είναι ο κόλπος του Αδραμυτιού Μ. Ασίας μέχρι της νήσου Μυτηλήνης.
5. Εορτάσθη μεγαλοπρεπώς η Εθνική εορτή του Ευαγγελισμού της 25ης Μαρτίου.

Μην Απρίλιος

1. Εορτάσθη μεγαλοπρεπώς η εορτή του Πάσχα. Ισχυρός νότιος άνεμος κατά την 15ην του μηνός.
2. Ισχυροί βόρειοι άνεμοι και νότιοι άνευ βροχών. Μεγάλη ζημία εκ της ανομβρίας εις την γεωργίαν.

Μην Μαΐος

1. Κατά την 10ην νυκτερινήν ώραν της 1ης του μηνός εσημειώθη ελαφρά σεισμική δόνησις διαρκείας 5"-6".
2. Κατά την 2αν Μαΐου εσημειώθησαν περί την 8ην, 10ην π.μ. 12ην, 5ην, 9ην μ.μ. και 3ην π.μ. δονήσεις μέτριαι, αισθηταί από όλους τους κατοίκους του χωρίου.
3. Βροχαί ευεργετικά εις την γεωργίαν.
4. Κατά την 14ην του μηνός εσημειώθη ελαφρά σεισμική δόνησις (περί την 3μ.μ.).
5. Απέθανεν όλως αιφνιδίως εκ συγκοπής καρδιάς η μαθήτρια της ΣΤ τάξεως, Σιδεράτου Μαρία του Λινάρδου κατά την τρίτην της 19ης Μαΐου και περί ώραν 8ην περίπου μ.μ.
6. Ραγδαία βροχή κατά την 25ην του μηνός διαρκείας 30'-40'.

Μην Ιούλιος

1. Ισχυρός νότιος άνεμος φυσά σφοδρώς και το απόγευμα μετεβλήθη εις βροχερόν.
2. Κατά την 21ην του μηνός ετελέσθη εν τω σχολείω και ενώπιον πλήθους χωρικών σχολική εορτή επί τη λήξει του σχολικού έτους. Αφίχθη εξ Αμερικής οικογενειακώς ο προοδευτικός ομοχώριος Γεώργιος Δ. Σιδεράτος μετ' άλλων μεταναστών.

Ο Δάσκαλος Δ. Μέλης με τους μαθητές στον περίβολο της εκκλησίας

Μην Αύγουστος

1. Ανηγγέλησαν σεισμοί φοβεροί εις Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν και την Ιθάκην μετ' ανυπολογίστων ζημιών και με σημαντικόν αριθμόν θυμάτων.
2. Ο προοδευτικός μετανάστης κ. Γεώργιος Σιδεράτος εγένετο δωρητής και ευεργέτης της κοινότητας, διότι προθύμως και ευγενώς προσέφερε ως πρώτην δόσιν δραχ. 3.000.000 ας κατέθεσεν εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος διάτην πληρωμήν του απαλλοτριωθησομένου γηπέδου εκτάσεως τριών και πλέον στρεμμάτων δι' ανέγερσιν διδακτηρίου.
3. Απέθανεν εις το νοσοκομείον και εκηδεύθη εις Δαφνόνα εις την ακμήν της ηλικίας του ο νεανίας Μαμούνας Αντώνιος ετών 27.

Μην Σεπτέμβριος

1. Ραγδαία βροχή.
2. Ήρχισεν η εγγραφή των μαθητών και μαθητριών από της 21ης του μηνός.

Το Μυστηριώδες του Δαφνώνος

(Μάιος 1919. Άρθρο της εφημερίδας Αδιάλλακτος, δημοσιευμένο στο βιβλίο «Χίος 1919» της σειράς «Τετράδια Μνήμης» του περιοδικού «Πελινναίο».)

Την παρελθούσαν Παρασκευήν 26 Απριλίου ένας κύριος με περιβολήν κομψομένου, κρατών εν τη χειρί κομψόν ραβδίον με λαβήν εις το άκρον της οποίας υπήρχε ένα αλογάκι, συνήντησε έξω του χωρίου Δαφνώνος έναν χωρικόν μετά του οποίου ήρχισε να διαλλέγεται και να ζητή πληροφορίας περί των εν τω χωρίω επαγγελομένων τους κρεοπάλας.

Αφού έλαβον τας απαραίτητους δι' αυτών πληροφορίας, εισήλθαν ομού εις το χωρίον και διηυθνήθησαν εις το καφενείον, όπου ο ξένος ήρχισεν ρητορικήν εύλωττον, ζητών να παρουσιασθώσι προ αυτού, όλοι οι επαγγελομένοι τον κρεοπάλην εν τω μεταξύ φιλοδώρων γυναικάς και παιδιά δια δεκάλεπτον. Και εντός ολίγου το καφενείον εγένετο ο τόπος της συγκεντρώσεως όλων των Δαφνουσίων, αλλά προ πάντως των επαγγελομένων τον χασάπην, προς τους οποίους ο μυστηριώδης και καθ' ολοκληρίαν άγνωστος ήρχισε δια πειστικής ευλωττείας να λέγη ότι εις την παραλίαν της Αμυθούντος κατέφθασαν 4 ιστιοφόρα με φορτίων 250 βοών ως λαθρεμπόριον, προς αποφυγήν της καταβολής τελωνειακού δασμού και ότι ήτο μία περίστασις πολύ επωφελής δια τους εν λόγω κρεοπάλας. Ο συνοδός του ηνομάζετο Ν. Καλαμαράς, το επάγγελμα οινοπώλης εις ου την ταβέρνα εβυσοδομήθη η όλη υπόθεσις. Παρουσιάσθησαν αίφνης δύο αντίθετοι όμιλοι επαγγελματιών προς ους ενεχείρησεν επιστολήν, η οποία εννοείται εγγράφη επί τόπου και προς ους είπε να την εγχειρίσουν αποκλειστικώς προς ένα εκ των συντρόφων του, όστις θα φέρει ράβδον ομοίαν με την δικήν του εις την λαβήν της οποίας αντί ίππου οποίον έφερεν η ιδική του θα φέρει όφιν. Πάραυτα δύο όμιλοι χασάπηδων το βράδυ της Παρασκευής αποτελούμενοι από τους Δ. Ταραμά, Κ. Ταραμά, τον πρόεδρον της κοινότητος Γ. Γιαννιώδη και (;) Ταραμά απήλθον με

τους ημίονους των προς την διεύθυνσιν ην τους υπέδειξεν. Προς τους εν λόγω κυρίους ο μυστηριώδης άγνωστος συνέστησε να μη λάβωσι μετ' αυτών χρήματα, αλλά μόνον να διαπραγματευθώσι και να αγοράσουν όσους βόας θέλουν και επιστρέφοντες εις Δαφνώνα όπου θα τους επερίμενε να κανονίσωσι μετ' αυτού την αγοραϊαν τιμήν.

Ο πρόεδρος του Δαφνώνος Γιώργης Γιαννιώδης, οικογενειακός

Οι αφελείς όμως του Δαφνώνος κρεοπάλαι εφοδιάσθησαν δι' αρκετού χρηματικού ποσού και απήλθον καλπάζοντες προς τον Άγιον Ισίδωρον.

Ο εις όμιλος όμως όταν αμφοτέροι κατεύθησαν στο παρεκκλήσι του Αγ. Ισιδώρου και συνήντησαν βοσκούς τινάς εκεί, παρ' ων εξήτησαν πληροφορίες περί βοών κλπ έλαβον δε αρνητικήν απάντησιν και ούτε τους συντρόφους του μυστηριώδους ξένου συνήντησαν, ούτε τους βόας, έχοντες δικαστικήν υπόθεσιν εν τω Ειρηνοδικείω, ολοταχώς έσπευσαν να κατέλθουν εις την πόλιν, οπόθεν την εσπέραν πάλιν επέστρεψαν επί τόπου χωρίς να διέλθουν του χωρίου Δαφνώνος για να μη χάσουν την ευκαιρίαν του λαθρεμπορίου.

Εν τω μεταξύ οι υπόλοιποι περιπλανώντο μέσα στα βουνά γυρεύοντες βόδια και λαθρεμπόρους, ζητούντες πληροφορίας από τους συναντωμένους, οπότε κάποιος από τους βοσκούς που συνήντησαν των είπε, ότι διέκρινεν την πρωίαν εις την θέσιν Αγ. Γεώργιος απέχουσιν του Αγ. Ισιδώρου 7 ώρας και πλέον αγέλη μεγάλη βοών.

Οί Δαφνούσιοι πάλιν καλπάζοντες απήλθον δια τον Αγ. Γεώργιον, την πρωίαν του Σαββάτου, όπου και συνηντήθησαν μετά του εκ της πόλεως επανελθόντος όμιλου. Απληρησμένοι, κουρασμένοι, εξαντλήσαντες τα τρόφιμα των, μη ευτυχήσαντες δε μήτε λαθρεμπόρια να καρπωθώσιν, ούτε να ληστευθώσιν ως ήτο το φυσικότερον επανήλθαν εις τα ίδια κατηφείς και απογοητευμένοι.

Τα παιδιά και αι γυναίκες μέσα στους δρόμους φωνάζουν «βόχα» και οι καημένοι οι χασάπηδες του Δαφνώνος αναγκάζονται να μη πηγαίνουν μήτε στον καφενέ τους έως ότου λησμονηθεί η κομικοτραγική περιπέτεια των...

3. Ετελέσθη κατά την 27ην του μηνός το 40/θήμερον μνημόσυνον του εν τω νοσοκομείω θανόντος Μαμούνα Αντωνίου.

Μην Οκτώβριος

1. Ισχυρός νότιος άνεμος μετά βροχών.
2. Νότιοι άνεμοι μετά ραγδαίων βροχών.
3. Εορτάσθη μετά πάσης μεγαλοπρεπειάς η Εθνική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου.

Μην Νοέμβριος

1. Κατά την νύκτα της 5ης του μηνός προς την 6ην κατακλυσμαίαι βροχαί μετά βροντών και αστραπών. Το ίδιον έγινε και κατά την 6ην του μηνός.
2. Κατά τας 16-17 του μηνός ενέκυψε δυνατός βόρειος άνεμος και ψύχος δριμύτατον.

Μην Δεκέμβριος

1. Κατά την 12ην-14ην του μηνός ενέκυψε σφοδρός βόρειος άνεμος. Το ψύχος δριμύτατον καθ' όλον το διάστημα του μηνός μετά βροχών και την 30ην και 31ην του ιδίου.

Εν Δαφνώνι τη 31-12-1953

Ο Δ'ντης του σχολείου

Δημήτριος Μέλης

Υπογραφή

ΤΕΛΟΣ

Από το επόμενο τεύκος «το αρχείο μου» θα συνεχίσει με το ιστορικό κείμενο του δασκάλου Δημητρίου Μέλη «Γενικά περί του χωρίου Δαφνώνος».

Ξενοφών Δάντης

Του Πέτρου Μαρτάκη

Μ' αυτό το σημείωμα έχουμε τη χαρά να σας παρουσιάσουμε τον συγχωριανό μας, ξεχωριστό πνευματικό άνθρωπο, φιλόλογο Ξενοφώντα Στεφ. Δάντη, ο οποίος διακρίθηκε σαν έξοχος εκπαιδευτικός, συγγραφέας, ποιητής και χαρακτήρας, που εκείνοι, οι οποίοι αναμφισβήτητα αξιολογούν τους δασκάλους, δηλαδή, οι μαθητές, του έχουν βάλει το ωραιότερο «Άριστα» με την αγάπη που είχαν και πάντα διατηρούν για το πρόσωπό του.

Οι Δαφνούσοι οι παλιότεροι και οι νέοι τον αγαπούσαν για την καλή του καρδιά, το χιούμορ και τον αλτρουισμό του. Ακόμα όλοι οι συγχωριανοί του τον έχουν καύχημά τους για τις επιδόσεις του στα γράμματα, πολύ πώτερο, που δυστυχώς, στον τομέα αυτόν, ο Δαφνώνας συνέχεια απουσίαζε...

Ο Ξενοφών Δάντης γεννήθηκε στο χωριό Δαφνώνα της Χίου από γονείς γεωργούς. Ο πατέρας του Στέφανος εκτός από τις γεωργικές του ασχολίες καταγινόταν και με το μικρεμπόριο νημάτων κάνοντας συχνά ταξίδια στη Σμύρνη, Πόλη, Αίγυπτο και ιδιαίτερα στην Καβάλα.

Ο παππούς του Γεώργιος Δόντης καταγόταν από το Χαλκειός και ήταν από τους πιο ονομαστούς δασκάλους της εποχής του στη Χίο, σύγχρονος του περίφημου δασκάλου και παιδαγωγού Γεωργίου Ρεβελή και φίλος του. Σαν δάσκαλος ο παππούς του είχε υπηρετήσει σε πολλά χωριά της Χίου και ιδιαίτερα στην Ελάτα, στο Λιθί, όπου γνωρίστηκε με τον Αναστάσιο Κεφάλα (τον κατόπιν Άγιο Νεκτάριο, που υπηρετούσε τότε εκεί σαν δάσκαλος) και τελευταία στο Δαφνώνα, όπου παρέμεινε ως το τέλος της ζωής του επί 40 χρόνια δάσκαλος του χωριού.

Ο Ξενοφών Δάντης, τα πρώτα χρόνια του Δημοτικού φοίτησε στο χωριό του, τελείωσε όμως το Δημοτικό Σχολείο στη Σμύρνη, στο Φασουλά, από όπου πήρε το Απολυτήριο με «Άριστα» και πρόφτασε να φοιτήσει μόνο στην πρώτη Γυμνασίου στην περίφημη Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης.

Φοίτησε κατόπιν στο Γυμνάσιο της Χίου και πήρε από κει το απολυτήριο πάλι με «Άριστα».

Γράφτηκε μετά στη Φιλοσοφική Σχολή των Αθηνών και άρχισε από τότε να γράφει σε διάφορες εφημερίδες και περιοδικά ως απλός φιλόλογικός συνεργάτης. Αργότερα διορίστηκε ως φιλόλογος καθηγητής σε πολλά και διάφορα Γυμνάσια και Λύκεια της Χώρας και εξήλθε της υπηρεσίας με το βαθμό του Γυμνασιάρχη.

Αποτελούσε τακτικό μέλος της Διεθνούς Ενώσεως Συγγραφέων και Δημοσιογράφων Τουρισμού(Fiset) και διαφόρων άλλων πνευματικών και μορφωτικών συλλόγων.

Ασχολήθηκε με τη συγγραφή μορφωτικών και εκλαϊκευτικών έργων και μεταφράσεων από τους αρχαίους Έλληνες και ξένους συγγραφείς για την πνευματική και μορφωτική εξύψωση του λαού, που τόσο αγαπούσε και πίστευε στις έμφυτες ψυχικές του δυνάμεις. Ας σημειωθεί ότι μεταξύ των άλλων ο Ξενοφών Δάντης είχε γράψει και ορισμένα ποιήματα που μέσα από τους

στίχους τους ξεχωρίζει η λεπτή ευαισθησία, το ποιητικό άρωμα και ο γνήσιος λυρισμός του συγγραφέα.

Από τα κυριότερα έργα του είναι:

«Πρακτικόν σύστημα ορθογραφίας».

«Η Δημοτική γλώσσα και η ορθογραφία της».

«Η αρχαία και νέα Αίγινα».

«Οι Δελφοί». (Τουριστικός οδηγός).

«Η αρχαία Ολυμπία και το Ολυμπιακό Ιδεώδες».

«Η Ηλέκτρα» του Σοφοκλέους. (Μετάφραση).

«Η Μήδεια» του Ευριπίδη. (Μετάφραση).

«PRO ARHIA PO-E-TA» του Κικερωνος.

(Μετάφραση) και άλλα.

Ο Ξενοφών Δάντης (δεύτερος από αριστερά) με άλλους Δαφνούσους στην Ακρόπολη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Παρουσίαση από τον Πέτρο Ι. Μαρτάκη

Ξεν. Δάντη φιλόλογου. «Η αρχαία Ολυμπία και το Ολυμπιακό Ιδεώδες».

Ο γνωστός συμπατριώτης καθηγητής προσθέτει μια ακόμα εργασία στο σημαντικό συγγραφικό του έργο. Στις εκατό τριάντα σελίδες της καλαίσθητης αυτής έκδοσης, με τρόπο γλαφυρό, περιεκτικό και ελκυστικό, πετυχαίνεται ο σκοπός του έργου, που είναι, όπως αναφέρει στο «αντί προλόγου» σημείωμά του ο συγγραφέας, να γνωρίσει το ευρύτερο αναγνωστικό κοινό τι ήταν οι περίφημοι «Ολυμπιακοί Αγώνες» στην Ελληνική Αρχαιότητα, σε τι απέβλεπαν, πιο ήταν το βαθύτερο νόημά τους και γενικά, ποια η επίδρασή τους στην ιδιωτική και δημόσια ζωή στην αρχαία, αλλά και στη σύγχρονη εποχή μας.

Εκείνο που επιβάλλεται να τονισθεί είναι η σημαντική συμβολή αυτής της εργασίας του Ξ. Δάντη, στην τόσο αναγκαία αντίδραση στις σύγχρονες δήθεν αθλητικές επιδόσεις-μάνιες και ιδιαίτερα στους αφιονισμούς του ποδοσφαίρου με την έξαρση της υπέρμετρης αγάπης που ένοιωθαν οι αρχαίοι Έλληνες για την αγωνιστική ζωή και τον αθλητισμό και, γενικά, τον ενθουσιασμό και τη λατρεία που είχαν για την τέλεια ομορφιά, την αξία της υγείας και της αλήθειας.

Αθλητικά

Του Σταύρου Ντίλη

Κυριακή 4η Ιουνίου 2000. Μέρα ιστορική για το χωριό μας και την Ποδοσφαιρική μας Ομάδα, τη Δάφνη του Δαφνώνα, που μετά από μεγάλες προσπάθειες, έφερε πάλι το Χιώτικο ποδόσφαιρο στην Δ' Εθνική.

Το όνειρο έγινε πραγματικότητα και στο γήπεδο της Βουλιαγμένης ζήσαμε στιγμές που δε μπορεί να φανταστεί κανένας αν δεν τις ζήσει από κοντά.

Η ενδεκάδα που έφερε το Κύπελλο Χίου στο Δαφνώνα

Η νίκη ήταν μοναδικός στόχος μας και όλοι οι ποδοσφαιριστές το γνώριζαν γι αυτό έδωσαν τα πάντα μέσα στο γήπεδο και τα καταφέραμε μια χαρά.

Πήραμε νίκη 2-1 από τον Εθνικό Πατρών και κερδίσαμε μια από τις δύο θέσεις της Δ' Εθνικής.

Σε προηγούμενους αγώνες πήραμε νίκη από την ομάδα της Αρκαδίας 2-1, ισοπαλία από την ομάδα της Μυκόνου 1-1, χάσαμε από την ομάδα του Ηρακλείου 1-2 και νικήσαμε την ομάδα των Χανίων με 3-1.

Η ποδοσφαιρική περίοδος έχει λήξει και η Δάφνη έχει καταφέρει το απόλυτο των επιτυχιών. Πρωτάθλημα Χίου, Κύπελλο Χίου και άνοδο στην Δ' Εθνική.

Ένα μεγάλο μπράβο αξίζει σε όλους όσους συνέβαλαν στη μεγάλη αυτή επιτυχία της ομάδας μας. Στους ποδοσφαιριστές, στον προπονητή, στη διοίκηση και στους φιλάθλους.

Στο τελευταίο παιχνίδι (στη Βουλιαγμένη) 150 περίπου φιλάθλοι, Δαφνούσοι από τη Χίο και την

Πανηγυρισμοί μετά την απόκτηση του Κυπέλλου Χίου

Αττική έδωσαν το παρών και ενίσχυσαν την ομάδα μας που έφερε το εκπληκτικό και για πολλούς απίθανο αποτέλεσμα.

Όλες οι Χιώτικες εφημερίδες έγραψαν για τη Δάφνη τα καλύτερα, αλλά και οι Αθηναϊκές αθλητικές εφημερίδες αφιέρωσαν στήλες με σχόλια για την Δάφνη και περιγραφή ειδικά του τελευταίου αγώνα.

Μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας, η διοίκηση και όλοι οι παράγοντες και συντελεστές της ομάδας μας θέλουν να ευχαριστήσουν τον Μορφωτικό Εκπολιτιστικό Σύλλογο του χωριού μας για την οικονομική και ηθική του στήριξη καθώς και όλους τους χορηγούς μεγάλους και μικρότερους αφού χωρίς την δική τους βοήθεια δεν θα μπορούσαμε να χαρούμε τόσα τρόπαια. Θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τους φίλους της Δάφνης επώνυμους και ανώνυμους που μας συνεχάρησαν προσωπικά, τηλεφωνικά ή με ένα τηλεγράφημα κι ένα γράμμα.

Ο χώρος δεν μας επιτρέπει ούτε να τ' απαριθμήσουμε λέμε λοιπόν ένα μεγάλο ευχαριστώ και δημοσιεύουμε ενδεικτικά τα συγχαρητήρια γράμματα της βουλευτού Χίου Ελπίδας Τσουρή και της Ε.Π.Σ. Χίου.

Προς τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. Δάφνης Δαφνώνα
Αγαπητοί φίλοι

Σας παρακαλώ να μεταφέρετε σε όλους τους συντελεστές της ανόδου της Δάφνης στη Δ' Εθνική Κατηγορία τα ειλικρινή και θερμά μου συγχαρητήρια. Η προσπάθεια σας απεικονίζει την προσπάθεια του χιώτικου αθλητισμού για επιτυχίες και καταξίωση. Εύχομαι ολόψυχα καλή επιτυχία για την επόμενη αγωνιστική περίοδο και σας διαβεβαιώνω ότι θα μας βρείτε συμπαραστάτες στις προσπάθειες σας.

Φιλικά

Ελπίδα Τσουρή - Παπαλιού
Βουλευτής Χίου

*

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ. Σ. εκφράζουν τα θερμά συγχαρητήριά στην ομάδα της Π. Ο. Δάφνης Δαφνώνα, η οποία εξασφάλισε την άνοδό της σε κατηγορία Εθνικού επιπέδου.

Εκφράζει τις ευχαριστίες του σε όλους όσους συνέβαλλαν ώστε να επιτευχθεί επάξια η εκπροσώπηση του ακριτικού νησιού μας στη Δ' Εθνική κατηγορία μετά από τις δύσκολες μάχες που έδωσε το Σωματείο. Η Ένωσή μας υπόσχεται από την πλευρά της και καλεί όλο τον φιλάθλο κόσμο του νησιού μας να συμπράξουν με όποιο τρόπο μπορούν, είτε ηθικά, είτε οικονομικά την ομάδα αυτή, η οποία με την άνοδό της έδωσε νέες ελπίδες για το μέλλον του Χιώτικου ποδοσφαίρου.

Για την Ε. Π. Σ. Χίου

Ο Πρόεδρος
Πολ. Λαμπρινούδης

Ο Γεν. Γραμματέας
Δημήτριος Φεργαδιώτης

Γνωρίζετε ότι...

Τον ποταμό Παρθένη από τους Νερομύλους (κοντά στης Κόρης το Γεφύρι) μέχρι την Παφυλίδα τον έλεγαν Κακό Ποταμό και ακόμη ψηλότερα ποταμό του Αγίου Φανούριου;

Ο Δαφνώνας πριν τον δέκατο αιώνα δεν ήταν στη σημερινή του θέση, αλλά μεταφέρθηκε από τους Επτά, το Καναβουτσάτο, ή κατ' άλλους από τη Λαυρίνα;

Πολλά από τα επώνυμα χωριανών μας που λήγουν σε ης παλαιότερα έληγαν σε ακης και ιδης, (π. χ. Μισιριώτης-Μισιριωτάκης, Μενής-Μενίδης);

Ξενιτιά

Το σημαδάκι της τύχης κάπου στα τέσσερα σημεία κυνηγήσαμε.

Και συ Πατρίδα μας έγνεψες, μέσα απ' την πρώτη δύναμη της γέννησής μας, δωρίζοντας την νοσταλγία, πυξίδα αλάνθαστη, στα όποια ταξίδια, στους όποιους καιρούς μας.

«Κινάθισμα»

Άγγελος Ερατεινός

Περιεχόμενα

Εργατικός Δείπνος	Κώστα Αμπανούδη	2
Η Ομηρική Ακαδημία στις...Δάφνες	Βαγγέλη Ρουφάκη	3
Επιστολή Οικουμενικού Πατριάρχη για την Ομηρική Ακαδημία		3
Δαφνώνας 2000	Βαγγέλη Ρουφάκη	4
Πρόσκληση	Βαγγέλη Ρουφάκη	4
Τόσο γαλάζιο	Γεώργη Διλμπόη	5
Καράβι μου	Αγγέλου Ερατεινού	5
Συγχαρητήρια	Βαγγέλη Ρουφάκη	5
Παντελεήμων ο Μεγαλομάρτυς και Ιαματικός	Παπά-Παντελή Καλεώδη	5
Η τρελή ψαρόβαρκα	Κώστα Αμπανούδη	6
Θύελλα	Γεωργίου Βιζυινού	6
Μπουρλής - Τζανής «Άλας της ηγής»	Πέτρου Μαρτάκη	7
Τα πανηγύρια του καλοκαιριού στο χωριό μας κι αλλού	Βαγγέλη Ρουφάκη	8
Η Μαρμαρένια βρύση της πλατείας Βουνακιού το 1936	Φωτογραφία Μαξ Ρεντιάνη	14
Τα φίδια τα κολοβά	Νίκου Γιαλούρη	16
Βραβείο σε Δαφνούση	Βαγγέλη Ρουφάκη	18
Γιάννης Παπαμιχαλάκης	Βαγγέλη Ρουφάκη	19
Γράμματα από τους αναγνώστες μας		20
Πρωτόκολλον	Έγγραφο Νέας Μονής	21
Το αρχείο μου (Ημερολόγιο)	Δημητρίου Μέλη	22
Το μυστηριώδες του Δαφνώνας	Εφημερίδα Αδιάλλακτος	23
Ξενοφών Δάντης	Πέτρου Ι. Μαρτάκη	24
Εκδόσεις	Πέτρου Ι. Μαρτάκη	24
Αθλητικά	Σταύρου Ντίλη	25
Γνωρίζετε ότι...		26
Ξενιτιά	Αγγέλου Ερατεινού	26
Περιεχόμενα		26
Αγάπη	Βαγγέλη Ρουφάκη	27

ΑΓΑΠΗ

Αγάπη,

εσύ παραμυθένιο πλέγμα ευγενών αισθημάτων, που με την δύναμή σου την ουράνια,
κάνεις τον άνθρωπο στη γη να μην πατά, μα τον ωθείς στ' αληθινά του πεπρωμένα.
Στην αθανασία. Την αιωνιότητα.

Αγάπη,

εσύ που στην καρδιά τ' ανθρώπου όταν μπεις,
το έργο του, την σκέψη του, το είναι του ομορφαίνεις,
εμπνέοντας αυτόν και κάνοντάς τον να μιλά με το δικό σου το γλυκό το στόμα
τα λόγια τα δικά σου να προφέρει κι ουρανοδρόμος προς το τέλειο να τρέχει.

Αγάπη,

εσύ που όπως, όπου κι αν φανείς, με όποια σου μορφή κι αν έρθεις,
συμπάθεια, διάθεση φιλική, συμφιλίωση, ενδιαφέρον, αλληλεγγύη, έρωσ, αφοσίωση,
την λάμψη σου στα πρόσωπα σκορπάς.

Θυσία σε Θεούς κι ανθρώπους φτάνεις τον κάθε λάτρη σου να κάνεις,
τα ζύγια του βωμού ανάβοντας εσύ, απ' τη δικιά σου την γλυκιά τη φλόγα,
που μίγμα από αίμα κι από μέλι, κάμνει τ' ανθρώπου την καρδιά να στάζει.

Αγάπη,

που όσο κι αν θελήσανε να μάθουν τ' είσαι `σου, όσες κι αν άρληξαν κατά καιρούς ιδέες,
ένα κατάφεραν να `δουν. Πως μ' όποιο κι αν εφάνηκες από τα πρόσωπά σου,
σε `σένα προσωπείο δεν χωρεί, γιατί τ' ανθρώπινο το βλέμμα το περνά
και προχωρώντας στα ενδότερα το βλέπει, πως ομορφιά πραγματικά π' αξίζει
είναι το όμορφο τ' αληθινό. Που πάηι εσύ και μόνο εσύ χαρίζεις.

Αγάπη,

εσύ που το ανθρώπινο το είναι το κρατάς και πάηι εσύ, μέσα απ' τις διάφορες μορφές σου,
σφυρηλατείς τις τάσεις της ανθρώπινης ψυχής, που τρέφουν τη ζωή του τη συναισθηματική,
την ηθική, την πνευματική του ύπαρξη, τη συμπεριφορά του.

Κι αφού του δώσεις τη δική σου τη χροιά, στα χέρια σου τα ερωτοπλούμιστα τον παίρνεις.
Και σίγουρα στ' αληθινά του πεπρωμένα τον πηγαίνεις.

Αγάπη...

